

LOKALBLADET

for Vinderslev- , Pederstrup- , Mausing- , og Hauge området

Nummer 91

22. årgang

April 2021

INDHOLD

Side

3	Gadespejlet
4	Økonomi
5	Alice Lemming
6	Frivillig i Sydafrika
8	Mausing Marked
8	Mausing Forsamlingshus
8	Brugerrådet ved Malmhøj
9	Pederstrup Vandværk
9	Pensionistforeningen
10	Hauge Marked
10	Tennis i Hauge
11	Hauges friske travere
12	Plumdal tanker
13	Jytte Dahl
14	Mausing Brugs
16	Mit udvekslingsår i USA
24	Vinderslev Sognemenighed
25	Windir Spejderne
28	Dagplejerne
32	Mine 40 år ved Silkeborg Kommune
33	Børnegården
34	Hos Lotte
35	Annoncører
39	Vejviseren

GIV EN GOD GAVE

Kender du nogen uden for lokalområdet, som kunne have interesse i at få Lokalbladet, så giv et abonnement i gave!
Det koster 250 kr. om året.

Gavekort fås ved henvendelse til Lene Rasmussen

FRIVILLIGE BIDRAG TIL BLADET?

Hvis I ønsker at indbetale et beløb til bladet - stort eller lille - kan det ske i Nordea på Lokalbladets konto nr. 9266 - 5902942531 mærket "frivillig indbetaling".
Ved henvendelse til redaktionen kan I også få tilsendt et indbetalingskort.
På forhånd TAK!

REDAKTIONSGRUPPEN

Distributionschef
Helle Kvistgaard Busk
Erantisvej 7
Tlf. 60 84 42 28

Layout/korrektur
Anna Arhøj
Pederstrupvej 66
Tlf. 29 71 58 42

Layout
Maj-Lie Majbækgaard
Pederstrupvej 103
Tlf. 29 92 45 97

Skribent
Ingerlise Olesen
Vinderslevvej 73
Tlf. 40 37 58 21

Skribent
Jytte Krogh
Tøndborgvej 58
Tlf. 20 45 76 93

Annoncer
Karsten Horup,
Rosenvænget 14
Tlf. 41 90 82 37

Kasserer/indbetalinger
Lene Rasmussen,
Engholmsvej 12
Tlf. 61 71 06 57

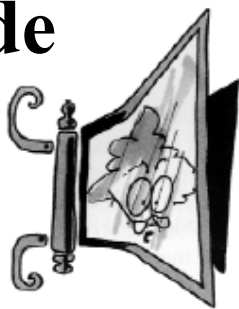

Udkommer ca. 20. januar - 1. april
1. juli - 1. oktober

Deadline: 25/2 - 25/5 - 25/8 - 15/12
Tryk: Øko-tryk
Oplag: 700 stk.

E-mail: lokalblad@hotmail.com
Hjemmeside: www.lokalbladet.net

Gade

spejlet

Morten 30 år

Morten Jørgensen, Kjellerupvej 67A, (Haurbak Vestergård) blev 30 år den 23. januar, hvor nogle venner havde opsat en flot jernskulptur på hans mark.

Velkommen på Haugevej 54

Vi er de nye beboere på Haugevej 54. Vi er en familie på 5: Jan, Lykke, Ida på 12, Asbjørn på 10 og Thor på 7, og så har vi Cosmo, som er en 5 år gammel Berner Sennen.

Tillykke med dagen

Sanne Knudsen, Rosenvænget 9, blev 50 år den 15. januar
Jan Nedergaard, Tøndborgvej 51, blev 60 år den 18. januar
Erik Arborg, Lundgårde 5, blev 70 år den 17. februar
Kenneth Pedersen, Fruerlundvej 5A, blev 50 år den 19. februar
Inga Guldberg, Vinderslevvej 40, blev 80 år den 22. februar
Vagn Nielsen, Mausing Skolevej 2, blev 80 år den 23. februar
Kurt Knudsen, Rosenvænget 9, blev 50 år den 26. februar
René Borup Jørgensen, Pederstrupvej 96, bliver 50 år den 6. april
Karen Grønkjær, Vinderslevvej 8, bliver 75 år den 8. april
Åse Hansen, Revl Mosevej 10, bliver 75 år den 13. marts

Søndag den 21. februar i strålende solskin blev julen i Pederstrup taget ned og kørt væk. Træet havde fået lov at lyse lidt længere end sædvanligt på grund af den særligt mørke tid, vi har oplevet denne vinter med restriktioner og nedlukning.

Velkommen til Anna

Så fik Lundgårde 15 endnu et familie-medlem. Anna (datter af Camilla og Thorkil) kom til verden lørdag den 2. januar med en kampvægt på 4558 gram og 55 cm. En dejlig stor baby, der er glad og tilpas.

Vi er flyttet til Hauge fra Resenbro. I det daglige går Jan hjemme, da han er førtidspensionist på grund af en arbejdsulykke. Lykke arbejder på Fruerlundgård, og børnene går på Kjellerup Skole. Asbjørn og Thor startede mandag den 15/3, og Ida følger efter, når de store klasser må starte i skole igen.

I vores fritid er vi meget aktive i vikingemiljøet og tager rundt på de forskellige vikingemarkeder, der findes i landet. Drømmen er at kunne begynde at tage til nogle af de udenlandske markeder også. Vi er det, der i miljøet bliver kaldt håndværkere/handelsfolk, det vil sige, vi har en lille bod med forskelligt hjemmelavet håndværk.

Vi er meget glade for at være kommet til Hauge, da vores drøm altid har været

ret at komme ud på landet. Vi er altid parate til at give en hjælpende hånd, så vær ikke bange for at kigge forbi!

Iskrystaller med lys i er noget Dorte Bang, Mausing, har lavet og sat op på taget en af de koldeste vinteraftener.

LokalBladet

Økonomi

For første gang har Lokalbladet haft et underskud, hvilket heldigvis kun skyldes en forglemmelse fra en af vores trofaste foreninger. Ellers ligner regnskabet de foregående år.

Vi håber MEGET på fortsat økonomisk velvilje fra alle i området.

I dette nummer er der indlagt et indbetalingskort.

Beløbet kan indbetales gennem netbank til **Lokalbladets konto nr. 9266-5902942531** enten med navn eller anonym.

Der kan også betales ved at putte kontanter i postkassen hos en fra redaktionen.

Lokalbladets regnskab for 2020

Indtægter	
Annoncører	35.812
Abonnenter	7.875
Private frivillige indbetalinger	10.814
Foreninger frivillige indbetalinger	8.750
Indtægter i alt	63.251
 Udgifter	
Trykning af blade	38.958
Forsendelse, omdeling og porto	20.723
Kontor, møder	3.700
EDB (domæne for hjemmeside)	1.203
Bankgebyr	966
Udgifter i alt	65.550
 Underskud	2.299

Venlige vinter-/forårshilsner fra Redaktionen

Farvel og tak til Alice

Alice Lemming har desværre valgt at lade sig pensionere fra Lokalbladets redaktion, som hun har været medlem af, siden bladet første gang blev sendt i omløb i oktober 1998. Hun vil blive savnet i redaktionen.

Alice har med sin finurlige humor og gode evne til at snakke med alle mennesker bidraget med kreative ideer til artikler og med oplysninger om lokale personer til bladet gennem alle årene. Hun har øje for de komiske vinkler på mange begivenheder som f.eks. en bil på afveje eller et toilet i en have og er dygtig til at formulere en sjov tekst til det pågældende billede.

I flere år har Alice også haft ansvaret for at holde styr på listerne over bladets modtagere både i og uden for vores lokalområde og har stået for at pakke og distribuere bladet i tæt samarbejde med sin familie på Haugevej.

Vi siger tusind tak til Alice for et festligt og produktivt samarbejde i alle årene! Heldigvis har Alice lovet stadig at sende oplysninger til redaktionen, når hun falder over noget interessant, og ellers kan vi kun opfordre vores læsere til at hjælpe os med at blive opdateret om, hvad der sker i området.

Goddag og tak til Helle

Vi er glade for, at Helle Kvistgaard Busk er villig til at overtage posten som distributionschef, så bladets omdeling er sikret i forhåbentlig mange år endnu!

Helle og hendes datter, Johanne, har allerede været i gang med pakning og fordeling af både oktober- og januarudgaverne, så de er inde i rutinen.

**Med venlig hilsen
Redaktionen**

Til lokalbladets læsere

Da jeg ikke synes, at jeg kan blive ved med at gøre mit arbejde ordentligt for Lokalbladet, har jeg valgt at stoppe i redaktionen.

Jeg har været med fra starten og har altid syntes, det var et spændende stykke arbejde. Jeg har mødt mange mennesker gennem de mange år, men da jeg ikke går så godt mere, har

jeg problemer med at komme rundt og snakke med folk, der har noget til bladet.

Jeg er efterhånden blevet 74 år, så mon ikke der findes en i lokalområdet, der vil træde ind i stedet for mig?

Vi synes vel alle, at Lokalbladet skal bestå, men så må vi hjælpe hinanden.

Derfor håber jeg, at nogen har lyst til at overtage min plads i redaktionen.

**Mange hilsner til jer alle
Alice Lemming**

FRIVILLIG I SYDAFRIKA med Live4now

Af Dorte Dencker Hansen og Charlotte Kristensen stud.med.vet. årgang'15

Efter 16 timers flyvetur landede vi endelig i Johannesburg. Det var dejligt endelig at komme ud af flyet og kunne ryste nervøsiteten og spændingen ud af kroppen. Vi fandt vores guide, som skulle følge os de næste 14 dage. Vi skulle nu køre 2 timer for at komme hen til Shosholoza, hvor vi skulle bo. Det var ret sjovt og skræmmende at sidde i en minibuss og ”køre i den forkerte side af vejen” – med masser af bumper pga. de konstante ”pot holes”.

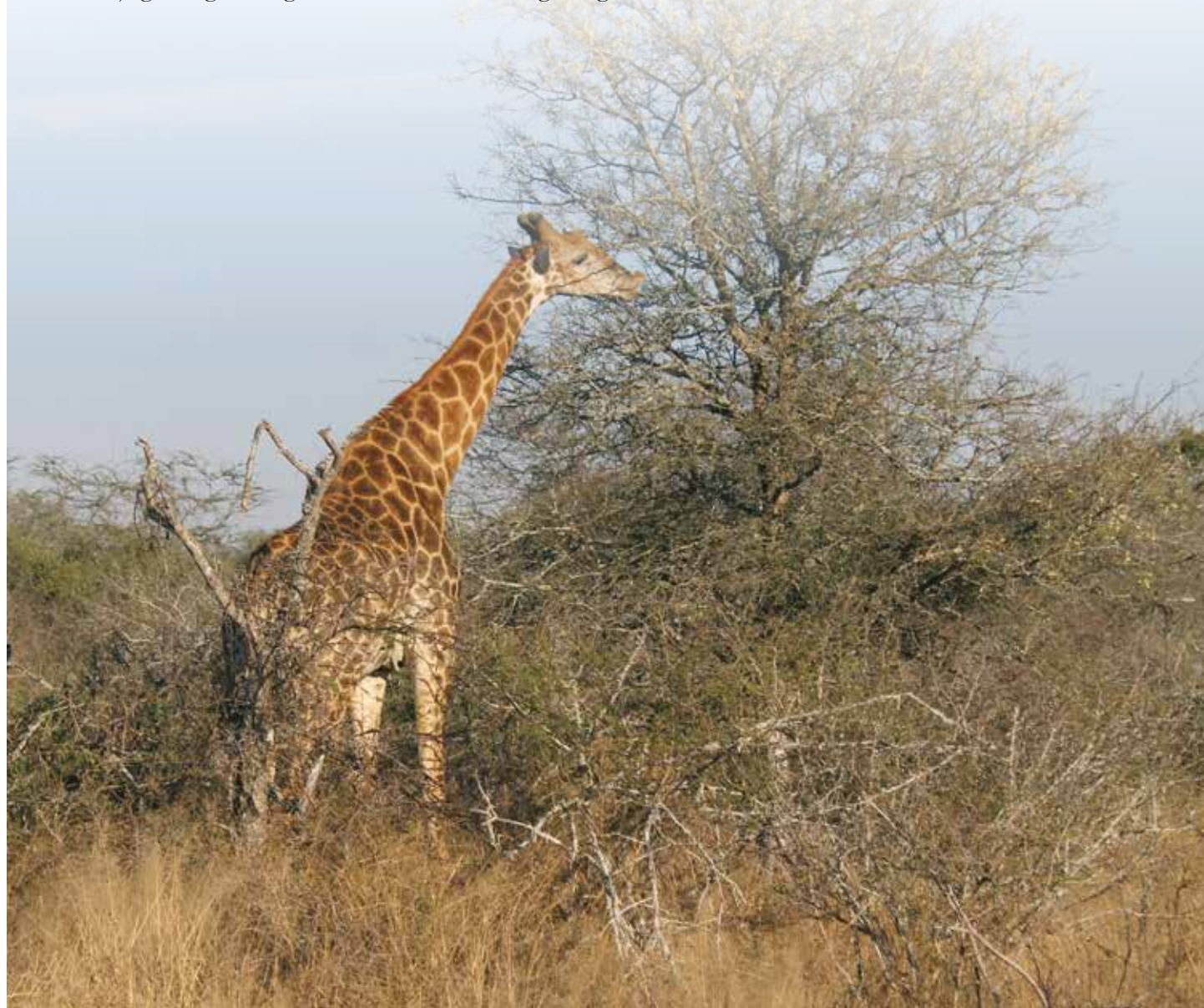
Shosholoza er et reservat med alt fra bøfler til giraffer med et afspærret område, hvor jægere og frivillige kan bo.

Vi var 4 danske dyrelægestuderende af sted, og på Shosholoza mødte vi 4 amerikanske dyrlægestuderende, som vi skulle følges med. Samme dag tog vi en tur ud i reservatet sammen med vores guide. Her lærte vi at kende forskel på de forskellige dyrefodspor, de planter man bør undgå at ramme og så en Kudu og en Sabelantilope. Mens vi boede på Shosholoza, skulle vi følge vildtdyrlægen James. Det indebar at stå op kl. 5-6 om morgenen, da vi skulle køre langt for at komme ud til klienterne, men det vænnede vi os hurtigt til.

Hvor meget, der var at lave, svingede meget, da vi nogle dage var færdige kl. 11 og andre dage først kl. 16. De fleste af dagene gik med at bedøve

antiloper, hvis de skulle flyttes fra en farm til en anden eller behandle dem, hvis de var syge. Vi fik lov til at give injektioner og holde øje med dyrene under bedøvelsen. Bedøvelsen sker ved brug af bedøvelsespil, som vi en af dagene fik lov til at prøve - både fra jorden og fra helikopter mod et ”moving target”.

En af dagene med James skulle vi ud i et karantænereservat med hyæner, afrikanske vildhund, geparder og hvide løver. To af hyænerne havde gravet sig ind til vildhundene og bidt en af dem, så den havde brækket benet. De to hyæner skulle bedøves og flyttes tilbage. Vi fik lov til at bære dem – hyæner er meget store tæt på! Herefter skulle vildhunden bedøves

og benet skulle renses og fikseres.

Vi tog videre til Pretoria, hvor vi boede i 2 dage, mens vi skulle følge nogle frivillige dyrlæger. Den ene dag var vi på et internat, hvor vi skulle vacci-

Tidligere Haugebo og elev på Vinderslev skole fra 2002- 2008.

Lidt om en tur til Afrika som dyrlægestuderene.

Færdig som dyrlæge i januar 2021.

Med venlig hilsen
Charlotte Kristensen
Vigerslevvej - Valby

nere hunde, klippe negle og assistere ved sterilisation af 30 katte. Den næste dag var vi på et alderdomshjem, hvor dyrlægerne lånte nogle faciliteter til at sterilisere

20 vildkatte. Til sidst kom de lokale for at få vaccineret deres dyr billigt, hvilket vi, de studerende, stod for.

Sidst på turen kørte vi 8 timer til Kruger Nationalpark. Her var vi på Safari og hørte to oplæg, der omhandlede dyrlægernes arbejdsopgaver i parken.

Den sidste dag inden afrejse fik vi et slangekursus, hvor vi lærte om håndtering af slanger og prøvede at holde en. Herefter var det tid til 22 timers hjemrejse til lille Danmark, men det var helt klart rejsetiden værd.

Mausing Marked

Markedsudvalget har besluttet at aflyse Mausing Marked i uge 30. Det skyldes coronasituationen, fortæller formanden for markedet, Kaj Andersen. Udvalget tror ikke på, at der bliver lukket nok op til, at de kan holde marked. De ved ikke, hvordan situationen er til sommer, og de er ikke nok medhjælpere til at kunne håndtere indhegning, coronapas og andet, hvis det er vilkårene.

Der er 150 medhjælpere til Mausing Marked, der også blev aflyst i 2020. Kaj får en del opringninger fra medhjælpere, der spørger, om de kan arrangere sommerferie. Og det kan de, siger han. Markedet arrangeres blandt andet til fordel for Mausing Forsamlingshus, men ifølge Kaj Andersen er der ikke så mange penge i markedet. Markedet holdes lige så meget for at holde gang i aktiviteterne i lokalområdet.

Kaj Andersen forventer ikke, at det er slut med marked i Mausing for altid. Han forventer et marked i 2022, selv om han gerne ser, at markedet bliver holdt tidligere på sommeren. Det ville give flere gæster, og flere medhjælpere kunne tage på ferie, men Hauge Marked holdes normalt tre uger tidligere, i uge 27, og de to markeder holdes ikke samtidig af økonomiske årsager.

MAUSING FORSAMLINGSBUS

Nu ser det lysere ud for mange ting. Vi håber, når alle har fået det brette prik 2 gange eller endda før, at der bliver åbnet mere. Der er bare det galt, at de er blevet så gode til at analysere, at der kommer et nyt nummer for en ny virus lidt for tit, men vi kan kun vente!

Den ventetid vil vi bl.a. bruge på at få nogle tagrygningssten skiftet ud, så når vi må komme i gang igen, er vi så klar, som man kan være.

Det der med nyheder er der desværre ingen af.

Udlejning
af forsamlingshuset
kontakt
Lone Knudsen,
tlf. 22 47 93 41

Hilsen
Bestyrelsen

BRUGERRÅDET MALMHØJ

Brugerrådet har ikke noget at bidrage med denne gang, da det her ved fastelavn er nøjagtig et år siden, vi har været indenfor på Malmhøj. Vi holdt Sankt Hans udendørs, og ellers har vores bidrag til at muntre beboerne op været økonomisk hjælp til anskaffelse af forskellige spil og hobbyaktiviteter. Vi fik heldigvis et pænt økonomisk overskud ud af vores salg af krans og julepynt, som vi kunne finansiere det med.

Venlig hilsen
Birthe Clausen

Pederstrup Vandværk

Den 4. december fik forbrugerne af vand fra Pederstrup Vandværk nedstående besked med en ekstra påmindelse den 7. december:

Grundet montering af nye målere på hovedledningerne på Pederstrup Vandværk vil der blive lukket for vandet tirsdag den 8. december fra ca. kl. 10.00 til 13.30. Der kan efterfølgende forekomme let farvet vand og luft i vandet i en kort periode. Vi beklager de gener, dette måtte give.

Desværre nåede den besked ikke ud til alle, bl.a. dem uden mobiltelefon eller dem, der lige var flyttet til området.

Jane Jungersted Albrechtsen, Silkeborg Forsyning, som har hjulpet Pederstrup Vandværk med at sende

beskeden ud, fortæller, at der var 12 adresser, som hun ikke kunne finde telefonnumre på. Hun finder telefonnumrene på "Oplysningen 118", men det er ikke alle, man kan finde der. Derfor opfordrer hun til, at forbrugerne tilmelder sig Silkeborg Forsynings sms-service, enten via hjemmesiden (www.silkeborgforsyning.dk) eller ved at kontakte Silkeborg Forsyning pr. telefon (tlf. 8920 6400).

De, der ikke selv har en mobiltelefon, kunne eventuelt bede et familiedlem eller en nabo/god ven med mobiltelefon om at tilmelde sig på deres vegne og give besked videre, hvis der igen skulle ske en nedlukning af vandværket, hvilket heldigvis sker sjældent.

Grunden til, at der blev lukket for vandet den 8. december, var installation af de 3 målere på billedet:

Måleren til venstre viser forbruget i Pederstrup, den i midten viser forbruget i Mausing, og den til højre viser forbruget i Tøndborg.

**Med venlig hilsen
Pederstrup Vandværk**

Pensionistforeningen

Det har været et trist år for Pensionistforeningen. Vi har mistet vores formand, Jytte Dahl. Æret være hendes minde.
Johannes Lauritsen er ny formand.

Vi har også måttet aflyse alle møder 2020, og hvornår vi kan komme i gang igen, vides ikke endnu. Første møde vil blive annonceret i Kjellerup Tidende.

Venlig hilsen
Hanna Bjerre

Hauge Marked

Hauge Marked, der var planlagt til at løbe af stablen den 29. juni til den 4. juli, er aflyst. Det fortæller formanden for markedet, Mads Philipsen. Det betyder, at de 200 frivillige hjælpere på pladsen får fri til sommer. Mads Philipsen og folkene bag markedet tror ikke, at den danske befolkning er færdigvaccineret på tidspunktet for markedet. Når der har været størst tryk på, har der været op mod 10.000 mennesker på pladsen ved Hauge Sø, og så mange mennesker forventer de ikke får lov at forsamles.

Formanden for Hauge Marked, Mads Philipsen (i midten) sammen med to andre frivillige, Simon Nørskov (til venstre) og Martin Hansen.

Markedsarrangørerne har været afventende i et stykke tid. De første meldinger lød på, at danskerne var vaccineret den 27. juni, men det er siden blevet rykket. Mads Philipsen håber, at markedet kan få lov til at komme igen til næste år, men det betyder også færre penge til den lokale gymnastikforening. Vi

må tage et lille tab på de faste udgifter, men vi har lidt på kistebunden, så vi løber ikke tør for penge, siger han. Vejret betyder meget for, hvor meget markedet giver i overskud. Når det går bedst, er der mellem 50.000-80.000 kroner på bundlinjen i markedets regnskab.

TENNIS I HAUGE

Kom og prøv tennis i Hauge!

Tirsdag den 27. april kl. 18.30 er alle velkommen til at komme og prøve tennisbanen i Hauge.

Der bliver lidt fælles træning og spil, og bagefter er der hygge i klubhuset eller udenfor (hvis restriktionerne kræver det).

Alle kan være med den aften. Vi har både ketchere og bolde.

Du behøver ikke have en fast tennismakker. I sæsonen kører der en doubleturnering. Her spiller man mod og med forskellige hver gang. De, der melder sig, får en plan om, hvornår og mod hvem de skal spille. Er man forhindret, skal man selv finde en afløser blandt de tilmeldte.

Der er selvfølgelig også mulighed for, at man kan spille med en fast makker, både som singlespiller og doublespiller.

Booking af baner foregår via nettet.

For yderligere information, kontakt Lis Bjørn, 50783701.

"HAUGES FRISKE TRAVERE"

Så er planen for foråret 2021 klar, og her er en oversigt over datoer og mødesteder.

Vi mødes hver onsdag kl. 18.30 og går en tur på mellem 5 - 8 km. Vi går forskellige steder for også at få forskellige naturoplevelser. Vi deler os i 2 hold, efter hvor hurtigt vi går.

Dato	Mødested
Onsdag 07.04	Thorning Hallen
Onsdag 14.04	P-pladsen på Stendalvej, Viborg (drej til højre i Havredal)
Onsdag 21.04	Silkeborg Bad, Gjessøvej
Onsdag 28.04	Kragelund v/kirken
Onsdag 05.05	McDonalds i Overlund, Randersvej 60, Viborg
Onsdag 12.05	Arena Midt, Kjellerup
Onsdag 19.05	Aqua, Silkeborg (de mange søer) Parkering: 1. P-plads på venstre side, Vejløvej, Silkeborg
Onsdag 26.05	Tange Værket (Gudenå Centralen), Bjerringbrovej 54, Bjerringbro
Onsdag 02.06	Virklundhallen, Paradisvænget 5, Virklund, Silkeborg
Onsdag 09.06	Vestre Søbad, Sønder Ringvej, Silkeborg
Onsdag 16.06	Ishuset v/Dollerup Bakker
Onsdag 23.06	Silkeborg, mødested pendler P-pladsen ved motorvejskrydset ved Resenbro
Onsdag 30.06	Stendal v/Stendalgård Afslutning denne aften, info kommer senere

DE LANGE TURE

I år laver vi igen 3 længere ture 3 søndage. Turene her starter kl. 10.00. Vi går i moderat tempo, så vi følges alle ad, og vi holder en kort pause, hvor vi kan nyde vores medbragte forplejning. Turene bliver omkring 10 – 15 km.

Søndag 18.04	Silkeruten. Mødested Silkeborg Bad, Gjessøvej
Søndag 30.05	Kompedal Plantage P-pladsen på Kompedalvej
Søndag 13.06	Virklundhallen, Paradisvænget 5, Virklund, Silkeborg

Prisen for sæsonen er kr. 130, som betales via HUGF klubmodul.

Husk I kan følge holdet på den lukkede Facebookgruppe, der hedder "Hauges friske travere"

Spørgsmål besvares af Lis Bjørn 50783701, Annette Holgersen 30238498 eller Susanne Henriksen 40518449

Plumdal tanker

- Om bevaring og fornyelse

Bevaringsbesætning

På Plumdal har vi, som mange sikkert allerede ved, sortbrogede danske landracegrise. Vi har en so og en orne og er med i det nationale arbejde for bevaring af de gamle racer. Det betyder et lille symbolsk tilskud, når vi får renracet afkom.

Formålet med dyretilskudsordningen er at tilskynde ejere af gamle husdyrracer til at avle og registrere renracede dyr.

Det avlsmæssige sigte med ordningen er at fastholde og helst øge populationsstørrelserne, fremme udbredelse af racerne til flest mulige avlere og fremme anvendelsen af et forholdsvis stort antal hanlige avlsdyr. Ordningen skal dermed modvirke genetisk drift og indavl.

Vi bidrager med en so og en orne

Genetisk mangfoldighed definerer ikke alene husdyrracernes produktions- og funktionelle egenskaber, men også evnen til at tilpasse sig til forskellige miljøer, inklusive foder- og vandtilgængelighed, klima, skadedyr (pests) og sygdomme samt evnen til at ændre sig efter markedets og forbrugers præferencer.

Husdyrgenetiske ressourcer udgør summen af mangfoldighed af racer – både de moderne produktionsracer og de gamle husdyrracer.

Nutidens moderne landbrug har betydet en specialisering i avlen inden for højtydende husdyrracer. En specialisering, der bygger på en forholdsvis lille genetisk variation inden for racerne.

Bevaring af gener fra husdyr, der i en produktionsmæssig sammenhæng ikke er så interessante, kan derfor være vigtig for at sikre en stor genetisk variation, der i fremtiden kan være med til at sikre fødevarerproduktionens til-

pasningsevne i forhold til for eksempel nye sygdom-

me og ændret klima.

Bevaring af gamle racer, typer og linjer af husdyr kan derfor betyde, at egenskaber, som her og nu er uden produktionsmæssig betydning, bevares for eftertiden.

De gamle husdyrracer kan desuden have betydning forskningsmæssigt, for eksempel i undersøgelser af husdyrs tilpasning til forskellige miljøforhold eller undersøgelser af resistens mod sygdom og parasitter.

Endelig har de gamle husdyrracer også betydning kulturhistorisk, da de giver os forståelse for vores fortid.

En ting, der særligt har gjort indtryk på mig gennem årene, er deres helt fantastisk rolige sind. Det er sørme rart, når den store orne er rolig og omgængelig, og der ikke kommer en olm mutter ud, når man vil se til de små nye grise.

Vi er accepteret som et positivt bidrag til deres liv.

Vinterhygge

Mens alting lukkede ned, nød vi frosten og freden og en god varm suppe. Drengene og jeg sov i shelteret og nød den stjerneklare nat og den dampende ånde. Den årlige nytårstur til Limfjorden gav gevinst denne gang, og nytåret blev skudt i gang med verdens bedste og friskeste fisk fra Thyborøn og de selvhøstede østers.

Nu står vi så igen på tærsklen til et nyt dyrkningsår med alle dens drømme, forhåbninger og forventninger. At de frø, vi sætter nu, også vil spire, gro og blomstre, så vi igen kan beriges.

**Forårshilsner
Maj-Lie**

til trods for, at det kan virke mindre fornuftigt på dagligt plan at fodre på en orne, der ca. skal arbejde et halvt minut om året ;-).

Lidt har også ret og nu, hvor Mutter runder de 6 år, kan jeg se tilbage på en del avlssøer til videre avl andre steder. Det er en stor fornøjelse, når man kan inspirere andre til at bidrage aktivt til bevaringsarbejdet.

JYTTE DAHL !

Tirsdag d. 26. januar 2021 afgik Jytte "Bedste" "Sødde" Dahl, ved døden.

Jytte blev 71 år.

Jyttes virke i området startede i HT 87, hvor hun var holdleder for nogle forskellige pigehold. Hun kørte med Vagn, i bussen, sammen med børnene til Thorning.

Jytte fik tilknytning til selve Vinderslev-området i bl.a. Vinderslev IF, som medlem af bestyrelsen af Vinderslev Forsamlingshus, Seniorrådet på plejehjemmet og Mausing Marked.

Hun var pædagogmedhjælper i Vinderslev Børnehave og morgenåbner i SFO i mange år. Hun var et morgenmenneske, så hun havde det skønt med at være der til at tage imod børnene om morgenen.

I mange år var hun medlem af bestyrelsen i Vinderslev Forsamlingshus. Her tog hun sin tørn ved de mange julefrokoster, fastelavn, foredrag og fællesspisninger. Da forsamlingshuset lukkede med vært, stod hun for udlejning af forsamlingshuset.

I ca. 2015 blev hun bestyrer af kiosken i Vinderslev IF. Jytte havde ikke bare kiosken. Hun stod også for rengøringen. Hun satte en stor ære i, at alt var pænt og rent, og at alle bidrog til det.

Hun var vellidt af alle, både af lokale spillere og de udehold, der kom på stadion. Hun var altid klar med en kæk bemærkning. Hun fik sat gang i fællesspisning for alle børneholdene, og det var et stort tilløbsstykke.

Efter et stykke tid satte hun også gang i det for seniorholdene. Hun blev i 2017 årets VIFFER.

Hun trak også et stort læs fra morgen til aften, når der var sommerfest i idrætsforeningen.

Mausing Marked har i mange år også været en stor del af Jyttes liv.

Hun startede med at hjælpe i køkkenet, hvor hun oplevede at være 4 generationer på én gang i køkkenet: Oldemor Jytte, mormor Pia, mor Louise og oldebarn Matti.

Efterfølgende var hun en del år i smørrebrødsvognen, hvor hun hyggede sig med sine dejlige medhjælpere. Det sidste år, 2019, stod hun for medhjælperteltet, hvor hun sørgede for at medhjælperne fik noget at spise og drikke.

Jytte var virkelig vellidt i hele Vinderslev, ikke kun for det store arbejde hun har lavet, men især for hendes glade sind og imødekommenhed. Hun vil blive savnet!

Med venlig hilsen
Minna, Malle og Jyttes børn

Mausing Brugs

Selv om det efterhånden er mange år siden, jeg har boet på egnen, læser jeg af og til Lokalbladet for at se, om artiklerne omhandler nogen eller noget, som jeg kan nikke genkendende til. Lars "Brugs" skrev således i januar 2020 en interessant artikel om barndommen i

Mausing og omegn. Heri nævner han bl.a. glæden ved at få sit eget værelse på loftet over forretningen, da den sidste lærling i Mausing Brugs boede hjemme hos forældrene. Jeg var den sidste lærling i brugsen, og måske kan det være af interesse for tilflyttere eller nogle

af de gamle kunder, som for mange år siden handlede i forretningen, at høre lidt om dagligdagen som lærling i en lille landbrugs for omkring 50 år siden.

Jeg startede min læretid i brugsen den 1. nov. 1967, da uddelerparret Gerda og Niels Andersen det år søgte en mandlig lærling til at ekspedere i forretningen og herudover håndtere de tunge sække på det tilknyttede foderstoflager. Forinden var der oprettet en lærekontrakt, hvorefter det fremgik, at den månedlige startløn var på 517,- kr. og med 3 ugers ferie om året.

Den første dag på arbejde viste uddeleren mig rundt i lokalerne og fortalte lidt om arbejdsgangen. Forretningen var indrettet til selvbetjening, men det var tiden før moderne kasseapparater, stregkoder m.v., og langt størstedelen af salget skulle noteres i medlemmernes kontobøger, som var stillet på en lang række under disken.

Lidt om brugsens indretning: Bag den lange disk i salglokalet var der adgang til uddelerens kontor med telefon og skrivebord. I et hjørne af lo-

kalet var der desuden indrettet et lille "posthus" med skrivepult, skuffer og hylder, som landpost Marius Salomonsen benyttede til at sortere posten, når han i al slags vej kom tilbage fra postruten i omegnen på sin knallert, slæbende på nogle tunge tasker. I forretningens baglokalet var der opsat en mindre disk, hvor en vægt blev benyttet til afvejning af forskellige

1966 2021

varer. Fra baglokalet førte en trappe ned til forretningens kælder, som var i to plan. Her var der lagerplads til øl, sodavand, vin, margarine, kaffe m.v. Fra baglokalet førte en kort trappe op til et mindre lager. Her blev paller med varer fra FDB og andre leverandører kørt ind. Fra lageret var der endvidere adgang til det foromtalt foderstoflager samt via yderligere en trappe til forretningens store loft.

På den store asfalterede plads i retning mod gadekæret var der opsat en BP benzintank samt en mobil stander til knallertbenzin. Begge dele blev betjent af brugsens personale ligesom en mekanisk pumpe til farvet traktorbenzin i forretningens gård.

Som jeg husker brugsens åbningstid, var den på det tidspunkt mandag - torsdag fra kl. 0800 - 1730, fredag fra kl. 0800 - 2000 og lørdage fra kl. 0800 - 1200. Den lange middagspause tilbragte jeg hos mine forældre i Pederstrup. Kørslen frem og tilbage blev klaret på min knallert, og mod nogle liter gratis knallertbenzin havde jeg af og til varer med til kunder på vejen.

Arbejdstiden som lærling kunne dog ofte blive noget længere, når fortravlede kunder kom ind i forretningen kort før lukketid - eller nogle gange efter at nøglen var drejet - for at købe varer til brug for aftensmaden. Forretningens gulv skulle jo også helst være rengjort ved lukketid, ligesom udstillede havemøbler, redskaber og lignende ude på fortovet blev bragt ind hver dag.

Det skal her nævnes, at Gerda ofte var flink og bød på eftermiddagskaffe i uddelerparrets køkken, tit med hjemmebagt kage til.

Langt de fleste kunder var som nævnt medlemmer i brugsen, og det gav efterhånden et godt kendskab til mange af egnens beboere, og hvad de som oftest kom for at købe. En del af kunderne kendte jeg i forvejen, men i

starten måtte jeg bede mange om at oplyse navnet, så jeg var i stand til at finde den rigtige kontobog frem. Kunderne var dog gennemgående flinke og bar over med min noget famlende start og fejl som 16-årig lærling. Efterhånden erfarede jeg også, at nogle af landsbyens mænd af og til nød en stille pilsner i forretningens baglokalet, medens de drøftede dagens aktuelle begivenheder. Uden at nævne navne var det mit indtryk, at det aldrig tog overhånd, og jeg husker ikke, det gav anledning til større problemer.

I byer som Silkeborg var der efterhånden blevet oprettet egentlige supermarkeder, og konkurrencen fra disse forretninger kunne efterhånden mærkes. For at forøge indtjeningen lidt blev jeg i stille perioder sat til at afveje forskelligartede varer i baglokalet. Der var tale om store sække med bl.a. så forskelligartede indhold som flormelis og jernvitriol.

Efter at have erhvervet kørekort som 18-årig blev det min opgave at køre

varetur en gang om ugen i brugsens hvide ”Folkevognsrugbrød”. Bestillingerne blev modtaget telefonisk og pakket ned i papkasser. Herefter gik turen ud på landet ad lange markveje til de forskellige gårde og huse. Af og til var der også bestilt sække med hønsefoder o.l. fra foderstoflageret. Turene i omegnen gav en kærkommen afveksling til arbejdet i butikken og muligheden for at møde kunderne i deres egne hjem. I enkelte tilfælde havde jeg også kasser med æg retur fra kunderne. En vinter var der dog blæst så meget sne i en hulvej, at jeg kørte fast. Heldigvis var det ikke så langt fra en gård, så jeg fik god hjælp til at grave vognen fri. Men på et tidspunkt gik det alligevel galt. Jeg kørte, sikkert med en passende høj fart, på strækningen mellem Mausing Skole og Mausing by. Herunder kom der en lastvogn kørende i modsat retning, og jeg var nødsaget til at trække langt ud i højre side. Herunder fik bilens højre forhjul desværre fat i en stor snedrive, således at vognen kørte op i driven og stille og roligt lagde sig om på siden. Jeg kom ikke noget til ved uheldet, men varevognen fik en del skrammer ved mødet med asfalten. Jeg kendte udmærket lastbilchaufføren som i øvrigt var flink nok. Ved fælles hjælp fik vi løftet vognen op på alle fire hjul igen og sat akkumulatoren på plads, således at jeg selv kunne køre fra stedet. Det var dog en meget slukøret lærling som måtte fortælle uddeleren, at forretningens køretøj havde fået nogle grimme ridser på siden. Han tog det nu meget pænt, og det fik ingen indflydelse på min senere kørsel med vognen.

I enkelte tilfælde blev der også leveret varer direkte fra forretningen til nogle af landsbyens ældre eller dårligt gående personer. Jeg husker, at en af disse kunder var den gamle sygeplejerske, Anine Jensen. Hun boende tæt ved forretningen i huset ved gadekæret.

Hen mod slutningen af min læretid kørte uddelerparret nogle gange sammen til Kjellerup for at handle. I de tilfælde og specielt, hvis det foregik en lørdag formiddag, kunne der blive rigtig meget at se til med at ekspedere kunder, tanke biler og evt. udlevere sække fra foderstoflageret. Jeg var dog aldrig helt alene, men kunne kalde uddelerparrets søn, Lars, til hjælp i forretningen. Måske tog søster Dorthé også af og til et nap med i de stressende situationer.

Selv om brugsen som tidligere nævnt var indrettet til selvbetjening, skulle mange ting dog findes frem af uddelerparret eller undertegnede. Al solgt kaffe blev således malet i en kværn, som var placeret for enden af den lange disk. De første år af læretiden var der fortsat 50 flasker i en kasse øl, og hvis kunderne ønskede en hel kasse, skulle den hentes i kælderen og enten slæbes op ad trappen til forretningslokalet eller via en kælderlem løftes op på jorden. Heldigvis kom der senere kasser med blot 30 øl, som var lettere at slæbe rundt på.

Brugsen var naturligvis den eneste forretning i Mausing, og af virksom-

heder i øvrigt i landsbyen husker jeg, at den gamle smed fortsat var aktiv, ligesom Laurits Stenholt jo havde mekanikerværksted i lokalerne over for brugsen. Hvor meget aktivitet, der var på stedet, er jeg dog usikker på, men nede på hjørnet, hvor der mange år tidligere havde ligget en cy-

kelforretning, var der i al fald en aktiv mekaniker.

Efter udstået læretid i november 1970 fik jeg lov til at arbejde som kommis i brugsen på nedsat tid, til jeg skulle af-tjene min værnepligt i Avedørelejren i februar 1971.

Efter tiden som soldat i Avedøre og Værløse stod jeg i februar 1972 uden arbejde. Ved en henvendelse til min gamle arbejdsplads blev jeg gjort opmærksom på, at Brugsen i Kjellerup søgte en kommis på det tidspunkt. Jeg søgte og fik stillingen i den daværende brugs på Nørregade pr. 1. april 1972. Her arbejdede jeg sammen med flere friske unge kolleger, og i november 1973 flyttede vi alle til de nybyggede lokaler, den nuværende Superbrugsen i Kjellerup.

På det tidspunkt var jeg dog allerede på vej væk fra arbejde som kommis, idet jeg i vinteren 1973 så en annonce i avisen, hvori politiet søgte nye ansatte. Da tanken tidligere havde strej-fet mig, besluttede jeg mig til at prøve. Efter mange forskellige skriftlige, mundtlige og fysiske prøver i Viborg, Skive og København blev jeg pr. 1. april 1974 ansat som politibetjent på prøve i København. Den første tid boede jeg på et værelse ude ved den daværende travbane på Amager, men i januar 1975 flyttede min kæreste, min nuværende hustru, ligeledes til København, og vi købte sammen en ejerlejlighed i Vallensbæk. Efter nogle år i ordenspolitiet søgte jeg en stilling i kriminalpolitiet, og de følgende år har jeg forrettet stationstjeneste og været omkring i flere forskellige afdelinger i Københavns Politi, indtil jeg efter godt 41 år i politiet gik på pension i 2015. Alt i alt en god tid trods afstanden til familierne i Jylland.

I mange år har vi nu boet i et hus i Greve, og det er nu efterhånden blevet til 2 børn og 3 børnebørn.

Jørn Bach Rasmussen

Mit udvekslingsår i USA

Af Astrid Stenholt Sørensen

Den 17. juli 2019 drog jeg ud på mit livs eventyr, men det hele startede tilbage i 2018. Jeg har altid vidst, at jeg ville på efterskole, men da jeg i slutningen af 8. klasse ikke vidste, hvor jeg ville hen, begyndte jeg at kigge i andre retninger. Jeg havde de sidste mange år været til efterskolernes dag for først og fremmest at finde en efterskole til mine to ældre søskende, så jeg følte, at jeg havde set alle efterskoler i Jylland. Det havde jeg selvfølgelig ikke, men det føltes sådan. Jeg havde ikke den mavefornemmelse, begge mine søskende havde talt om. Dog tænkte jeg, at jeg nok ikke var den eneste, der havde været i tvivl, og at jeg nok skulle nå at finde en efterskole. Så jeg begyndte at slappe af og glemme tankerne om, hvad man skulle efter folkeskolen.

Vi var i påsken på besøg ude ved min tante og onkel, hvor vi var til påskefrokost. Vi snakkede og snakkede, men ret hurtigt kom emnet ind på det med efterskoler, da min bror lige var kommet hjem fra efterskolen for at holde påskeferie. Min fætter og kusine havde begge været på efterskole, men min kusine havde også været på udveksling. Hun fortalte, hvad hun havde oplevet, og hvor fed en oplevelse det havde været for hende. Jeg sad næsten med åben mund, mens hun fortalte og var fascineret af tanken om, at der var en hel verden uden for Danmark, som jeg ville ud at opleve.

Et par uger senere poppede der nogle reklamer op fra EF på min Facebook og Instagram. EF er en organisation, som hvert år sender flere tusinde unge mennesker ud i verden for at opleve nye kulturer og blive klogere på den verden, vi lever i. Jeg bestilte en brochure hjem til mig og blev et par dage senere ringet op af EF, som spurgte, om jeg ikke kunne tænke

mig at komme til et informationsmøde, hvor en tidligere udvekslingsstudent kom og snakkede og fortalte om deres år, men også om processen fra man ansøgte, til man kom hjem igen. Så jeg tog min mor i hånden og

tog til Herning til dette informationsmøde. Min mor var inden mødet lidt skeptisk, men blev i løbet af kort tid overbevist.

Jeg blev fuldstændig bidt og kunne for første gang mærke den mavefor-nemmelse, jeg i et år havde jagtet. Jeg gik ud fra mødet med et smil op til begge ører og papir på, at jeg var skrevet op til et år i USA, såfremt min ansøgning blev godkendt. Tanken om, at jeg inden for et år skulle ud på mit livs hidtil største rejse, gav mig sommerfugle i maven.

Så kom dagen endelig, som jeg havde ventet på, siden jeg tilmeldte mig. Jeg var sammen med min familie kørt til Kastrup lufthavn, hvor jeg skulle flyve fra. Vi var omkring 50 danskere, der skulle af sted den dag.

Camp i Pennsylvania med EF

Da jeg ankom til USA, startede jeg med at tilbringe de første ti dage på camp i Pennsylvania, inden jeg skulle rejse videre ud til min værtsfamilie i Nebraska. På campen var vi omkring 400 unge mennesker fra hele verden. Vi blev delt ind i små hold. Jeg var Penguin East, hvor vi hver dag havde 4 timers skole. Dog var de normale fag byttet ud med nogle alternative fag. Vi lærte meget om kulturforskellene, hvilket var alt fra mad til sikkerhed, love osv. På den måde blev vi godt forberedt på at skulle ud og stå på egne ben i en helt ny kultur og land. Vi lærte f.eks. "The Pledge of Allegiance", som man på de fleste skoler siger hver morgen. Alt dette skulle sikre, at vi fik et så lille kulturchok som muligt.

Når vi ikke gik i skole, havde EF planlagt en masse aktiviteter. Vi var f.eks. ude og se en baseballkamp, i forlystelsespark, peprally. En af da-

gene var vi også i New York, som lå 2 timer væk fra det college, hvor vi boede. Det var en kæmpe oplevelse at være i New York og lege turister for en dag.

Den sidste dag på camp blev der afholdt prom. Det var en aften fuld af latter, men der blev også grædt en del. Det var den sidste gang, jeg så mange af mine venner fra camp, da vi alle tog ud til vores værtsfamilier mellem kl. 11.00 og 12.00 næste dag. Vi var i løbet af de ti dage så mange forskellige følelser igennem, så vi nåede at blive utroligt tætte.

Men jeg tror det fedeste var, at vi var så mange unge mennesker, som havde det samme mål: at lære en ny kultur at kende, men også møde en masse nye mennesker. Selvom jeg kun havde kendt de her mennesker i ti dage, følte jeg, at jeg havde kendt dem i flere år, da vi havde fulgtes ad fra Danmark, hvor vi lige havde sagt farvel til vores familie vel vidende, at vi ikke ville se dem i et år. Jeg tror, at man knytter et specielt bånd til hinanden, når man er væk hjemmefra, fordi de bliver som en familie for en.

Dette billede er et billede af min High School, Penguins, på campen. Vi var fire High Schools, hvor der var 4 klasser.

Camp var en uforglemmelig oplevelse. Jeg fik venner for livet, og to af dem snakker jeg dagligt med og har besøgt dem flere gange, efter at vi er kommet hjem.

Ankomst til min værtsfamilie

Efter ti dage på camp fløj jeg videre ud til min familie i Nebraska. Jeg kan huske, at min første tanke, da EF ringede og fortalte, at de havde fundet en familie til mig, som boede i Nebraska, var, hvor ligger Nebraska? Nebraska er en "fly over state", som ligger i den midtvestlige del af USA. Nebraska betyder på indiansk "fladt vand", hvilket symboliserer ret godt det flade landskab.

Min værtsfamilie bestod af Paul Kottman 41 år, Jaci Kottman 42 år, Kaydence Kottman 16 år, Kenna Kottman 12 år, Kade Kottman 7 år.

At sidde i flyet på vej ud til min værtsfamilie var nervepirrende. Jeg havde flere gang snakket med dem over Skype, siden jeg lærte dem at kende tilbage i oktober. Jeg følte derfor, at jeg kendte dem ret godt, men vidste, at det selvfølgelig ville blive noget helt andet at skulle møde dem i virkeligheden og ikke igennem en computerskærm. De var heldigvis rigtig søde og nemme at snakke med.

Da vi kom hjem fra lufthavnen, viste de mig mit værelse, hvorefter jeg pakkede ud. Senere den aften blev jeg introduceret for mange af min værts-søsters venner ved et pool party, hun holdt som en velkomstfest for mig.

To dage efter stod Kaydence og jeg tidligt op for at tage til volleyball practice, da jeg gerne ville dyrke sport og mærke den amerikanske High School spirit. Jeg vidste, at sport ofte er en nem måde at få venner på. Det var også igennem volleyball, at jeg fik de veninder, jeg snakker med den dag i dag.

Den første dag på Waverly High School

Efter en uge med volleyball practice hver dag startede skolen. Jeg startede på Waverly High School, hvor der gik omkring 800 elever. På High School er der fire forskellige årgange: Freshman, Sophomore, Junior, og Senior.

Min første dag på High School var lidt hektisk. Jeg stod op kl. 5.30 for at komme til volleyball practice i to timer, hvorefter skolen begyndte. Dagen var fuld af nye indtryk og nye mennesker. Folk var rigtig søde og nemme at snakke med, da de var nysgerrige efter at vide, hvem de nye udvekslingsstuderende var.

Amerikanske traditioner

En af de ting jeg virkelig havde glædet mig til, var at opleve de amerikanske traditioner såsom Halloween, Thanksgiving og jul.

Min storesøster, Kathrine, var i Washington DC samme år, hvor hun var au pair. Hun havde fri hen over Halloween og bestemte sig derfor for at tage over til mig for at holde Halloween med min familie og mig.

I Danmark er der få, som holder Halloween hvert år, men det er bestemt ikke lige så stort som i USA. Siden september havde butikkerne gjort klar til den store tradition. Slikket var kørt frem, og de kæmpe butikker, som udelukkende havde halloween kostumer og pynt, åbnede. I min by gjorde husejerne også meget ud af at dekorere husene for at få det til at se mest muligt skræmmende ud.

Det er også en tradition, at man hvert år tager ud til en "pumpkin patch", hvilket er en stor farm med græskar-marker. Her vælger man det græskar, som man senere vil skære ud.

Sammen med tre af mine veninder tog jeg ud til en gård, som hvert år til Halloween forandres til en masse "haunted houses". Ideen er, at man

betaler penge for at blive skræmt. Det lyder underligt, men var helt klart en af de fedeste oplevelser, da det var sjovt at se, hvor meget de gik op i det.

Thanksgiving var også en stor tradition, hvor hele familien samles og bruger hele dagen på at spise en masse forskellig mad. Desværre blev vi ramt af snestorm i Nebraska, og mange familier blev derfor tvunget til at holde det alene. Men det var en rigtig hyggelig dag alligevel.

Min værtssøster og jeg

Endelig kom julen. Det var min yndlingshøjtid. Vi startede med at pynte op til jul sidst i november. Her pyntede vi også juletræet, da det var et plastikjuletræ. Min værtsmor og -søster havde astma og kunne derfor ikke tåle et rigtig juletræ.

December var en hyggelig måned. Dog savnede jeg nogle af de danske traditioner, så min søde mor og søster havde sendt en julekalender over til min familie og mig, hvor vi åbnede en pakke hver dag med danske ting. Det var nok den bedste gave, man kunne ønske sig. Jeg så dog også julekalender på TV2 play, så lidt dansk jul var der alligevel.

To uger før jul kom vores bedsteforældre, som boede 6 timer væk i Nebraska, og sov ved os. De var ved os i cirka en måned. Det var rigtig hyggeligt, da jeg kun havde mødt dem et par gange før. På den måned nåede jeg at få et rigtig tæt bånd med dem.

Den 24. december var ikke helt som den plejer. Vores onkel kom fra Omaha og skulle være ved os de næste par dage. Huset var derfor helt fyldt op. Om aftenen fik vi "chicken noodle soup", hvilket er noget helt andet en flæskesteg og and.

Den 25. december blev vi vækket af min lillebror, som ikke kunne vente til, at vi skulle ned og pakke gaver op.

Vi gik nedenunder i vores pyjamas, hvor vi satte os rundt om træet og begyndte at pakke gaver op. Det gik meget hurtigt, og på under én time havde vi pakket alle gaverne op, hvilket stod i stor kontrast til, at vi i min familie bruger flere timer på det. Senere på dagen kom resten af familien, hvor vi igen pakkede gaver op og spiste en masse mad resten af dagen.

Det amerikanske skolesystem

Skolesystemet i USA er meget anderledes fra det, vi er vant til i Danmark. Derovre er det ikke lærerne, der skifter klasselokale, men eleverne, dvs. at deres klasselokaler er pyntet op og langt fra kedelige.

Vores tanker om USA er ofte, at de er meget langt fremme teknologisk, men ikke når det kommer til deres skolesystem. Alt det, vi lavede i skolen, foregik på papir. Vi skrev derfor også alle vores afleveringer i hånden.

I starten kom det lidt som et chok for mig, da jeg havde været vant til at bruge min computer det meste af min skoletid. I starten kunne jeg da også få krampe i mine fingre efter at have skrevet noter i hånden en hel dag, men det vænner man sig heldigvis hurtigt til.

Skoleskyderi

I 2019 var der 94 skoleskyderier i USA. Derfor tager de det også meget alvorligt. Sikkerheden på skolerne er enorm. Vi havde fast en bevæbnet politibetjent på skolen, så der i tilfælde af et skoleskyderi allerede var en betjent til stede. Dette kom også som en stor overraskelse for mig i starten, især når man kommer fra lille Danmark, hvor man kan gå ind og ud af skolen i fred.

På min High School kunne man ikke bare forlade skolen. Her skulle man logge ud inde på kontoret for at kunne forlade skolen. På den måde vidste de altid præcis, hvem der befandt sig på skolen. Efter 8:40, hvor skolen startede, blev alle skolens døre låst og for at kunne komme ind, skulle man ringe ind til kontoret og scanne sit kort, hvorefter de skulle godkende en over kameraerne, inden man til sidst blev lukket ind.

Det var derfor ikke nemt at trænge ind på skolen, uden at nogen ville opdage en, men hvis det skulle ske, havde vi to store metaldøre, som vendte ind mod klasselokalerne. Det var kun betjenten, der havde nøglerne til dem, og de blev kun åbnet under de fem minutters pause, vi havde mellem timerne.

Siden jeg er kommet hjem og har fortalt om min historie, er jeg ofte blevet

spurgt, om jeg ikke var bange på noget tidspunkt, hvorefter jeg har måttet fortælle dem, at jeg grundet denne sikkerhed slet ikke tænkte over det til dagligt. Selvfølgelig strejfedes tanken mig en gang hver måned, hvor vi havde "shooting drills". Her kaldte vores principal over højtalerne i klassen, at vi havde en skoleskyder på skolen, og hvor han/hun befandt sig. Derefter var det elevernes, dog mest lærernes, opgave at vælge den bedst mulige beskyttelse for os. Det bedste var at komme ud af skolen, men hvis skoleskyderen var for tæt på, var man nødsaget til at gemme sig i klasselokalerne og låse dørene.

Efter øvelsen var færdig kom ledelsen rundt til hver klasse, hvor de fortalte, hvordan vi havde klaret det. Vi tog alle sammen de her øvelser meget

Waverly volleyball team 2019

seriøst, da det en dag kunne blive virkelighed. Hvis man ikke tog det seriøst, kunne det i værste fald ende med en bortvisning, da det kunne gå ud over ens egen sikkerhed, men i høj grad også andres.

Der går heldigvis mange år imellem, at der sker "school shootings" i Nebraska. Man mener, at det er fordi, Nebraska som den eneste stat stadig har den elektriske stol, og at det derfor holder mange tilbage fra at begå kriminelle handlinger.

The American High School Spirit

I USA dyrker de fleste deres sport igennem deres skole. F.eks. spillede jeg både volleyball, basketball og tennis på min skole. Man har tre sæsoner på et skoleår og har derfor mulighed for at dyrke tre forskellige sportsgrene.

Hver fredag i "fall season" spillede drengene en "football" kamp imod en af de andre skoler i Nebraska. Her mødtes alle eleverne, lærerne og forældrene fra begge skoler. Der blev derfor en fed stemning på stadion, hvor eleverne kæmpede mod hinanden om at råbe og heppe højest.

Til alle skolens kampe spillede skolens band musik. Musikken var med til at løfte stem-

ningen, mens cheerleaderne og danserne fik publikum med.

At være med til de forskellige sportsaktiviteter var helt klart nogle af de bedste oplevelser. Man kunne mærke, hvor meget de gik op i sport, samt hvor meget det betød for dem.

Hvis man nogensinde skal til USA, skal man helt klart tage ind og se enten en football-, baseball-, basketball- eller volleyballkamp, da det helt klart var en af de bedste oplevelser.

Billedet herover er fra, da jeg var inde og se Nebraskas football team spille. På stadion var der plads til 90.000 tilskuere, hvilket gav en helt speciel atmosfære.

School dances

I USA har hver skole tre School dances hvert år: Homecoming, Snowball og Prom.

”Homecoming” lå i starten af september, hvor hele ugen var sat af til ”Homecoming”. Hver dag klædte man sig ud, og der var et nyt tema hver dag. Hele ugen kulminerede om fredagen, hvor vores football team spillede mod en anden skole, og så var der fest om aftenen, uden alkohol selvfølgelig.

”Snowball” lå i starten af februar, hvor alle eleverne klædte sig pænt på med kjoler og jakkesæt. Det var virkelig en hyggelig aften.

Jeg tog ud til en af mine veninder sammen med fire andre veninder, hvor vi gjorde os klar sammen. Hendes forældre havde lavet lækker mad til os, som vi spiste, inden vi tog ind til skolen, hvor Snowball foregik.

Jeg nåede desværre aldrig at være med til prom, da Corona satte en stopper for det.

Da Corona kom

I starten af marts begyndte vi at høre om en virus, som herskede i Kina. Vi hørte ikke så meget om den ud over, at den mindede om influenza. Det var derfor ikke noget, man skulle være bekymret for, så vi fortsatte med alle de ting, vi nu var i gang med, men det skulle hurtigt ændre sig.

Jeg blev fredag den 13. marts ringet op af mine forældre. Det var dagen før min fødselsdag. Men opringtongen blev ikke helt, som jeg havde regnet med. De sagde, at de overvejede at få mig hjem, da de var meget bekymret. Jeg kiggede på dem og tænkte: ”Hvad snakker I om? Jeg skal da ikke hjem. Nu overreagerer I vist lidt!”

Så jeg forsikrede dem om, at jeg ikke skulle hjem. Jeg havde det godt. Jeg havde jo lige været ramt af halsbetændelse, så lidt influenza, det overlevede jeg nok også. De snakkede med min værtsmor, som lovede, at hun nok skulle passe på mig.

Dagen efter var det min fødselsdag. Vi skulle ud at spise, men skulle lige hente mine to veninder først. Aftenen tog dog en drejning, da det endte i et surprise party med alle mine veninder. De få tanker om Corona var helt glemt. Det var den sidste gang, jeg så mange af dem.

Om mandagen tog det hele en ny drejning. Skolen sendte en mail ud, at vi skulle blive hjemme i en uge, da de skulle finde ud af, hvad de skulle gøre. Flere skoler i staten var lukket helt ned i mindst en måned. Mange politikere og skoleledere i Nebraska snakkede om, at det ville være mest forsvarligt at lukke skolen helt indtil sommeren.

Det var her, det først virkelig gik op for os, hvad der foregik. Førhen så vi ikke nyhederne, men i denne periode kørte de 24/7. Trump endte med at aflyse alle fly fra Europa til USA. Jeg

havde på det her tidspunkt tre måneder tilbage og var slet ikke klar til at tage hjem, men tanken begyndte at strejfe mig. I løbet af to dage brugte jeg døgnets 24 timer på at snakke med en masse forskellige, både familie, venner og mennesker fra EF.

Flere organisationer havde allerede sendt alle deres elever hjem. EF skrev ud flere gange om dagen, hvor de fortalte om situationen og prøvede at berolige os. Man kunne enten vælge at tage hjem, og man ville være hjemme inden for fire dage, eller man kunne vælge at blive uden nogen anelse om, hvad de næste tre måneder ville bringe.

Min værtssøster havde meget slem astma, så hvis hun blev smittet med Corona, kunne det få store konsekvenser for hende, og højst sandsynligt kunne hun miste livet af det. Min værtsfar havde haft kræft, og hans lunger var derfor kun på 30%. Han skulle derfor helst heller ikke blive smittet.

Jeg begyndte at tænke på, at det skulle i hvert fald ikke være mig som smittede dem. Det ville være det værste.

Skolen skrev ud, at vi nok højst sandsynligt ikke kom tilbage før sommer, hvilket betød to måneder med online undervisning. Bare på to dage kom der flere og flere grunde til at tage hjem. Jeg vidste jo godt, at det ikke var helt optimalt at være i USA, hvis Corona ramte, som det havde gjort i Kina, da de mange steder nok ikke ville vælge en dansker over en amerikaner.

Jeg sov ikke om natten grundet alle tanker og overvejelser. Inderst inde vidste jeg godt, hvilken beslutning der var den rigtige, men det var også den sværeste. Jeg var ikke klar til at tage hjem. Der var jo så mange ting, jeg ikke havde nået at opleve.

Onsdag morgen ringede jeg til min

mor grædende. Jeg havde i løbet af natten besluttet mig for at tage hjem, hvilket bestemt ikke var en nem beslutning. Jeg fik en god snak med min mor, som ville ringe ind til EF i Danmark og fortælle dem om det, men det værste var langt fra overstået.

Jeg skulle have fortalt min værtsfamilie om min beslutning. De havde været så søde mod mig og havde åbnet deres hjem for mig, hvilket jeg var meget taknemmelig for.

Jeg gik ind på mine værtsforældres værelse, hvor jeg hulkende fortalte det til min værtsmor. Dernæst fortalte jeg det til mine værtssøstre, som selvfølgelig også var meget kedede af situationen.

EF gik hurtigt i gang med at finde et fly til mig og fortalte, at jeg skulle begynde at pakke, da jeg kunne ende med at skulle flyve allerede inden for 24 timer.

Det var det sværeste at skulle pakke. Alle de minder og mennesker jeg skulle forlade. Dagen efter sendte EF en mail ud om, at de havde valgt at sende alle udvekslingseleverne hjem grundet den uheldige situation.

Senere på dagen blev jeg ringet op af min IEC, som var min kontaktperson i Nebraska. Hun fortalte, at de havde fundet et fly til mig om fire dage.

Det var en kæmpe lettelse, at jeg havde fire dage til at sige farvel til alle de mennesker, jeg havde mødt igennem mit år. Der var bare lige den detalje, at jeg ikke måtte sige farvel. Jeg havde ikke mulighed for at mødes med nogen, da jeg selvfølgelig ikke skulle smitte nogen og bestemt ikke min værtssøster. Jeg fik dog lov til at sige farvel til to af mine bedste veninder.

Så kom den dag, jeg havde frygtet i et helt år. Dagen hvor jeg skulle hjem. Det var det værste at skulle sige farvel til min nye familie, især fordi jeg ikke

vidste, hvornår jeg ville se dem igen.

Jeg blev kørt i lufthavnen, hvor jeg mødtes med to andre danskere, som jeg skulle flyve med hjem. Jeg fløj fra Lincoln til Chicago og fra Chicago til Frankfurt og til sidst til København. Det var helt underligt at være i lufthavnene, da de var helt tomme og forladte.

I lufthavnen blev jeg hentet af min storesøster og hendes veninder, som også lige var kommet hjem fra USA samt min lillesøster. Vi tog ud i et sommerhus i Fjellerup, hvor vi tilbragte to uger i karantæne. Ingen af os viste heldigvis tegn på Corona, og vi kunne derfor tage hjem efter to uger.

Mit år i USA endte helt anderledes, end jeg havde forstillet mig, men det ændrer ikke på, at jeg havde det bedste år i mit liv. Fuld af fantastiske oplevelser men ikke mindst mennesker, som jeg slet ikke havde turdet drømme om, inden jeg tog afsted.

**"Don't cry because it's over.
Smile because it happened."
- Dr. Seuss**

Avisudklip fra 1980

Hvordan Grathe kirke fik et tårn

Kunne efter stort indsamlingsarbejde indvies for 50 år siden

Grathe Kirke, som den tager sig ud i Bodil Rasmussens smukke streg.

Historien om Grathes kirke-tårn går tilbage til 1927. Det havde været en stor skuffelse for beboerne omkring på egen, at der ikke havde været midler til et tårn, da kirken blev bygget, selv om en sådan havde været med på tegningen. I stedet måtte man klare sig med et lille klokketårn i nærheden af kirken.

Men i 1927 først i august skulde det være. Provstinde Anna Larsen indbød til et møde i Thorning Præstegård, og på dette møde blev den senere så berømte »tårnkomitee« stiftet med provstinden som formand. Kampen for kirketårnet var begyndt.

500 røde sparebøsser

Noget af det første tårnkomiteen fik gjort, var at sprede 500 røde sparebøsser over hele landet. Men herved blev det ikke. I 1928 fremskaffede man billeder af Thorning Præstegård som den så ud på Blichers tid, og dem solgte man til fordel for tårnet. Man lavede basar i Knudstrup og i Hauge, og man ansøgte om støtte fra Carlsbergfondet, hvilket man dog fik afslag på. På et møde i november 1928 oplyste provst Larsen, at arkitekt Kühnelt fra Århus ville anslå bygningen og

ophængning af kirkeklokken til 13.500 kr.

Sidst i november havde en debutation foretræde for kirke-minister Brun-Rasmussen, finansminister Neergaard og finansudvalget. Men det blev kirkeministeriets efterfølger, der traf den endelige afgørelse, som blev et slemt slag for tårnkomiteen. Efter endnu et besøg, denne gang hos kirke-minister Dahl, kom afgørelsen den 25. august 1929, og det var et afslag. »Kirkeminister Dahl bevilger ikke penge af statskassen til noget af den art«, var begrundelsen.

Støtte fra sogneråd

Afslaget gav krisestemning, og på et møde overvejedes det, om der kunne bygges billigere og mindre. Der var på det tidspunkt samlet 6.410 kr. og 72 ere som trak renter i Thorning og Vinderslev Sparekasse.

Der blev atter holdt basar, denne gang i Thorning, og man besluttede at ansøge Thorning-

Vinderslev sogneråd om en håndsrekning. Det gav i alt 1500 kr. og senere lykkedes det også at få et tilskud på 3.000 kr. fra finansudvalget. Men på efteråret tog komiteen så den dybe indånding, og det blev besluttet at starte bygningen af tårnet i foråret 1930 med bygmester Th. Thommesen fra Levring som bygherre. Det trak dog ud med at komme i gang, men den 19. august 1930 blev grundstenen lagt, og den 9. november blev tårnet indviet. Først ved en gudstjeneste i Grathe kirke, og siden med sammenkomst i et festligt pyntet Hauge forsamlingshus. Grathe kirke havde, med nogen forsinkelse, fået sit kirke-tårn.

Jubilæet fejres med festgudstjeneste i morgen aften, hvor provst Andersen, Levring prædiker. Derefter er sammenkomst i Hauge forsamlingshus, som det var tilfældet for 50 år siden.

-bal

Sådan så Grathe kirke ud uden tårn. I baggrunden ses klokketårnet, som man af økonomiske grunde måtte lade nøjes med, til et større indsamlingsarbejde for 50 år siden skabte mulighed for at tårnet kunne bygges.

50-årig sang genoptrykt ved jubilæet i Grathe

Ved Indvielse af Grathe Kirketaarn

den 9. Novbr. 1930.

(Mel.: Kirkeklokke ej til —)

Grathe Hede har historisk Minde:
det er kendt af hver en Skolepog,
at Kong Svend sin Grav her maatte finde,
Bonden med sin Økse her ham vog.

Et Kapel Kong Valdemar lod bygge
og lod læse Messer for hans Fred,
Skærsildslue ej ham maatte trykke,
men at han maa se Guds Herlighed.

Sekler svandt, Kapellet mer ej findes,
Luthers Lære Munkene fordrev:
Med et Stenkors faldne Konge mindes,
som sit Navn paa Grathe Hede skrev.

Lidt derfra ved Kæmpehøjens Side,
blev ad Aare Kirken bygget her,
net og smuk med sine Mure hvide,
Taget rødt, som Danmarks Farve er.

Dog et Taarn vi alle længtes efter,
som vor Kirke havde faaet kær,
og ved mange amaa, men fælles Kræfter
Taarnet rejste sig trods Storm og Vejr.

Nu en Tak vi sige vil til alle,
som til Taarnet givet har en Sten,
Tak, fordi I ej lod Sagen falde,
men holdt ud trods Modgang hver og een.

Grathe Kirke, her hvor smukt det lyder,
nu dit Taarn kan skues fjernt og nær,
og din Klokke kalder og indbyder
ung og gammel til at komme der.

Ej man mer om Grathe Kirke leder,
Kirketaarnet rækker højt mod Sky,
Gud til Ære, som paa Grathe Heder
førte Danmark ind i Dagen ny.

N.H.

Grathe Kirke - et barn blandt landsbykirker

I dag har kirken det udseende, den fik, da tårnet blev bygget til i 1930.

At der ofte går mange år, fra en idé fødes, til dens indhold realiseres, er Grathe kirke et bevis på. Men den er samtidig bevis på, at ihærdig arbejde for en sag også fører til resultat. Havde dem, der i sin tid tog initiativ til at rejse en kirke på Grathe hede, ladet sig gå på af modgang, ja, så havde der næppe været en Grathe kirke i dag.

Aldersmæssigt er den et barn blandt vore landsbykirker, idet den kun er 60 år, siden den blev indviet. Det skete den 20. maj 1917, og det var biskop Schiøler, Århus, der foretog indvielsen. Men inden man nåede dertil, var der gået mange års forarbejde.

Langt til kirke

Før 1917 hørte det nuværende Grathe sogn dels til Vinderslev og dels til Thorning sogne. Dermed havde befolkningen op til en halv snes kilometer til deres kirker. Det var baggrunden for, at tanken om Grathe kirke opstod. Allerede omkring 1900 blev spørgsmålet rejst, og det vandt tilslutning i årene derefter. Det var gdr. Niels Hansen, Stenrøgel, der først udkastede tanken om en kirke, og det var ham, der både rettede henvendelse til sognepræst H. C. Larsen i Thorning og til biskoppen i Århus, men der gik mange år, inden sagen blev rejst for kirkeministeriet. Det skete først efter et møde i 1908, hvor det blev vedtaget, at et udvalg skulle rejse til København for at forelægge sagen. Men det var svært at overbevise finansudvalg og kirkeminister om det betimelige i penge på finansloven til kirkebyggeri på Grathe Hede.

Det økonomiske løstes da kirkebyggeriet optoges på finansloven fra 1914 til 1917. Man enedes i 1911 om at bygge kirken på et areal skænket af Voergårds ejer Jørgen Jensen, og navnet kom man også til rette om. Selv om der var forslag om både at kalde den Voer kirke og Hauge kirke, vandt det almindelig tilslutning, da provst Larsen foreslog Grathe kirke. Der var forslag om, at kirken skulle være annex til Engesvang, men det var beboerne ikke tilfredse med. Så skete der en omlægning af nordligere kirkesogne, og det banede vej for, at Grathe kirke blev annex til Thorning, som tidligere havde været sammen med Lysgård. Men Lysgård blev skilt fra og lagt sammen med Vium.

Dermed var grundlaget i orden. Arkitekt Kühn, Århus, tegnede kirken og bygmester Thomsen, Levring, fik overdraget arbejdet med opførelsen. Grundstenen nedlagdes den 8. september 1916, og den 20. maj 1917 blev kirken indviet.

Sådan så Grathe kirke ud, da den blev indviet i 1917.

I Grathe kapel i mange år hørte jeg messesangen, i Grathe kirke nu jeg står og hører klokkeklangen.

Med tårnet tilbygget fik menigheden den kirke, det oprindeligt havde været meningen at bygge. Meget af dens inventar er skænket af menigheden og dens venner. I 1960'erne blev gennemført en større restaurering, bl. a. blev indlagt centralvarme, og kirken fik et nyt orgel. Det afløste det harmonium, som installeredes ved indvielsen, og som var skænket af stiftamtmand Howard-Grøn, Viborg.

Dobbelt-fest

Når menigheden i Grathe på søndag markerer 60 års jubilæet

med en festgudstjeneste ved biskop Johs. Jacobsen, Viborg, og sognepræst Jesper Langballe, bliver der også ved den efterfølgende sammenkomst i Hauge forsamlingshus taget officiel afsked med med kirkens organist gennem næsten alle 60 år, Cathrine Mortensen. Hun var kun 16 år, da hun blev kirkens organist ved indvielsen i 1917. Sidste år tog hun sin afsked, men har siden ofte vikarieret. Jesper Langballe er kirkens 4. præst. De første tre var provst Larsen, pastor P. B. Ammentorp og pastor H. H. Frank.

Grathe kirke har gennem de 60 år ikke alene været ramme om et rigt menighedsliv, men den har også fastholdt det historiske navn.

-borg

Tårn 13 år senere

Men tårnet manglede. Det blev der ikke penge til, selv om det var med på arkitektens tegning. I 1927 tog provstinde Larsen initiativ til at danne en komite, som skulle skaffe penge til at bygge tårnet for, og i de følgende år arbejdede mange ihærdigt for at skaffe midlerne, 13.500 kr. var tårnet beregnet til. Der holdtes basarer m. v., og i 1930 havde man de 12.000 kr., hvorefter arbejdet blev sat i gang. Efter tidligere afslag kom der også et stats-tilskud på 3.000 kr. Den 19. august 1930 blev grundstenen nedlagt, og den 30. november blev tårnet indviet og taget i brug. Dermed blev kirkens klokke, som indtil da havde hængt i en klokkestabel på gravhøjen sydvest for kirken, flyttet over i tårnet. Klokkestablen fik lov at stå, men blæste om i en storm i 1933.

Med tårnet trak Grathe kirke sine tråde tilbage til fortiden, idet der i det indmuredes nogle kvadre fra det kapel, som i sin tid havde stået på det historiske sted på Grathe Hede, hvor kong Svend faldt i 1157. Kvadrene var fundet af gdr. Jens Chr. Nielsen (Gråbonden), og han skænkede dem til Grathe kirke. I dem er indhugget forskellige indskrifter. I den, der sidder over indgangsdøren i tårnet, står:

Den 6. september 1911 holdtes et møde i Hauge forsamlingshus, hvor der blev dannet et kirkeudvalg til at videreføre planerne. Det fik provst Larsen til formand, og kom desuden til at bestå af lærer Andersen, Hauge, gdr. Jens Stenholt, Hauge, gdr. Martin Ravn, Stenrøgel, gdr. P. Schmidt, Bækgård, og skovfoged Bang, Kompedal.

Annex til Thorning

Der var mange ting, der skulle falde på plads, inden kirkebyggeriet kunne realiseres. Manglende det økonomiske grundlag, der var på egen uenighed om placeringen og om navnet, ligesom der ingen afklaring var af den kommende kirkes tilhørsforhold.

Gudstjenester i Vinderslev Kirke

Skærtorsdag d. 1. april kl. 19.00 v. Herluf Christensen

Langfredag d. 2. april kl. 9.00 v. Herluf Christensen

Påskedag d. 4. april kl. 10.30 v. Herluf Christensen

Søndag d. 11. april kl. 9.00 v. Herluf Christensen

Søndag d. 25. april kl. 9.00 v. Herluf Christensen

St. bededag d. 30. april kl. 19.00 v. Herluf Christensen
(varme hveder i sognehuset bagefter, hvis det er muligt)

Søndag d. 2. maj kl. 10.30 v. Herluf Christensen

Søndag d. 9. maj kl. 10.30 v. Herluf Christensen

Søndag d. 16. maj kl. 10.30 v. Frede Møller

Søndag d. 23. maj kl. 9.00 v. Mikael Holst Kongensholm

2. pinsedag d. 24. maj kl. 11.00 hos Oasehøjskolen på Oustrup-
lund

Søndag d. 30. maj kl. 10.30 v. Mikael Holst Kongensholm

For gudstjenester længere frem, se næste nummer af kirkebla-
det, www.vinderslevsogn.dk eller <https://www.facebook.com/hingeogvinderslevkirker/>

Lukker spejdergruppen i Vinderslev?

Det indtryk kunne man godt få, hvis man læste artiklen i Midtjyllands Avis den 10. december 2020, og det skal da heller ingen hemmelighed være, at spejderlivet i Vinderslev har kørt på pumperne længe. Opbakningen til spejdergruppen er

faldet, og gruppen består lige nu af 5 ulve og 5 store spejdere. 2 af ulvene er kommet til i løbet af 2020, og det kunne måske have fået flere med fra samme klasse, men det er svært at bevare gejsten og interessen, når ulvene kun har kunnet mødes fysisk nogle få gange på grund af Corona. Ulveleder Mette Lundgaard har gjort, hvad hun kunne med online aktiviteter og levering af "goodiebags" med opgaver, men det kan slet ikke erstatte de fysiske møder.

Anita & Karsten Gohlke har sørget for, at de store spejdere også har haft online spejdermøder, og et par gange har de arrangeret nogle coronasikre aktiviteter, bl.a. en nattesynsvandring. De store spejders udfordring er også, at et par stykker skal på efterskole til sommer, og det vil få andre

til at stoppe eller flytte. Når de store børn flytter deres skolegang til Kjellerup eller Thorning, kan det også være fristende at flytte spejderlivet med, så de kan være sammen med deres klassekammerater.

1994. Skoven, som blev plantet i foråret 1999, er et spændende sted for alle mulige aktiviteter, og der er både shelter og bålplads, hvis nogen har lyst til overnatning.

Torsdag den 22. april 2021 kl. 17.30-19 er alle Ulve og Spejdere samt søskende og forældre og andre interesserede velkommen til **Nytårsparade** i spejderhuset.

Kl. 17.30: Vi mødes foran spejderhuset til fælles velkomst.

Herefter er der generalforsamling for forældre samt andre interesserede. Imens laver spejdere udeaktiviteter for ulvebørn og søskende.

Kl. 18.30: Grupperådet serverer en let aftensmad.

Kl. 19.00: Tak for i aften!

Tiderne er ca. tider.

Generalforsamling:

1. Valg af ordstyrer.
2. Godkendelse af dagsorden.
3. Gruppelederens beretning for år 2020 til godkendelse.
4. Information om ulve og spejdere.
5. Godkendelse af kontingent.
6. Kassereren fremlægger regnskab for år 2020 til godkendelse.
7. Grupperådsformanden fortæller om årets aktiviteter inkl. grupperådets arbejde.
8. Nedlukning af Windir gruppen, såfremt der ingen grupperåd bliver valgt.
9. Valg til grupperådet:

På valg:

Jim Schlüssel
Susan Danielsen
Anna Arhøj
Lotte Arhøj

- modtager ikke genvalg
- modtager ikke genvalg
- modtager ikke genvalg
- modtager ikke genvalg

10. Valg af suppleanter:

11. Valg af revisorer:

12. Evt.

Bent Kragh og Lars Arhøj - modtager genvalg

Vi håber på STOR opbakning og glæder os til at få nogle gode spejdertimer sammen med jer og jeres familier.

Med venlig hilsen

Grupperådet for Windir Spejderne

General-forsamling

Hvis Windir Spejderne skal overleve, skal der nye folk til i grupperådet. Derfor skal der her lyde en **kraftig opfordring til at møde op til generalforsamlingen torsdag den 22. april kl. 17.30**. Normalt bliver kun forældre til spejderbørn inviteret til generalforsamlingen, men i dette specielle tilfælde er alle, der er interesseret i at bevare spejdergruppen hjerteligt velkommen.

Hvis der ikke findes et nyt grupperåd, kører det eksisterende grupperåd videre frem til sommerferien, og så lukker gruppen efter sommerlejreren, som lederne gerne

vil arrangere for at sige ordentligt farvel.

Loppesager

Stalden på Pederstrupvej 66 er fyldt med en masse spændende loppesager, som har ventet på, at Mausing Marked skulle åbne. Det bliver så heller ikke i 2021, at vi kan komme på marked, så inden sommerferien skal

vi have lagt en plan B for et marked, uanset om spejdergruppen lukker eller ej.

Der er bøger, LP'er, DVD'er og CD'er i Spejderhuset, og hvis nogen gerne vil ind og ose, er de velkomne til at sende en sms eller ringe til undertegnede på tlf. 29 71 58 42 og lave en aftale. Loppestalden er altid åben, men send gerne besked om en aftale alligevel.

Anna Arhøj
Sekretær i grupperådet

Ulvne

er stille begyndt at starte op efter den lange nedlukning. Hvor er det skønt, at vi som spejdere må mødes igen!

Da der stadig er restriktioner, må aktiviteterne laves efter dem, så hvis I ser en del røg ved spejderhuset, er det fordi Ulvene er ved at lære at lave bål af forskellige slags, og hvad der er bedst at tænde op med. Der bliver lavet mange forsøg. Bålet går ud og må tændes på ny. Inden vi kunne komme så langt, var der også nogle børn, der skulle overvinde at tænde en tændstik, hvilket lykkedes for alle første gang.

Til påske bliver der for alle spejderne lavet hjemmeaktiviteter a la "fastelavnsmærket". Opgaverne bliver bl.a. at lave påskemad, gækkebreve, dække påskebord, påskeleg og være påske-kreativ. For at vise hvad børnene har lavet, sendes der billeder til lederen, som til sidst kvitterer med et "påskemærke".

Venlig hilsen
Ulveleder Mette Lundgaard

Hos Windir spejderne har vi, som alle andre været underlagt mange restriktioner og har derfor ikke haft muligheden for at mødes fysisk. Derfor har vi tænkt ud af boksen og fundet nogle aktiviteter, vi kunne lave sammen hver for sig.

En af disse aktiviteter har været et fotoløb i januar måned, hvor der blev opfordret til kreativitet. For at det kunne lykkes, blev der lavet en dag og et tidsrum og et opgaveark. Da vi selvfølgelig ikke kunne mødes fysisk, bestod den enkelte patrulje af familien. Det gik så ud på, at man i sin familiepatrulje løste flest mulige opgaver i det angivne tidsrum. Vi havde 6 patruljer, som deltog i fotoløbet, og alle klarede sig flot og tænkte meget kreativt. Der var i alt 119 opgaver – (hver opgave var en ting, patruljen skulle tage et billede af) – og vinderpatruljen fik løst 111 opgaver, så de vandt en præmie til at forsøde disse coronatider med.

Windir spejderne besluttede sig for, at bare fordi vi står midt i en pandemi, skulle fastelavn da alligevel fejres, men hvordan gør man det på behørig vis?

Jo ser I, det gjorde vi ved, at hver familie fik leveret en goodiebag med alt, hvad der skulle bruges for at kunne lave et fastelavnsris, en maske og diverse pynt til

en fastelavnsfest. Sammen med den udlevere-
rede goodiebag kom et opgaveark, som skulle
løses i familien. Disse opgaver var af blandet
karakter og herfra kunne blandt andet næv-
nes: Udklædning, fastelavnssang og lav egen
tønde – og slå så katten af tønden. Der var
selvfølgelig også en opgave, der gav anledning
til at lære lidt om historien bag fastelavn. Igen
var der stor opbakning og rigtig mange fine
opgaveløsninger, som kunne bringe smil frem.

På billederne ses et lille uddrag af det, spejderne har lavet. Vi vil gerne takke vores spejdere og ikke mindst deres familier for at give den store opbakning, som vi ved, det har krævet, for at få dette til at lykkes.

Det er jo ingen sag at være spejderleder, når man har nogle spejdere, der er med på lidt kreativ tænkning.

Vi glæder os nu til, at vi efter påske kan begynde at mødes til lidt mere almindelige spejdermøder.

Anita & Karsten Gohlke
Tropledere

DAGPLEJEN

Hanne fortæller om sine 25 år i dagplejen

I november 1995 søgte dengang Kjellerup Kommune en barselsvikar til dagplejen i Vinderslev til opstart 29.01.1996. Det passede med, at jeg afkortede min barsel med 14 dage. Jeg havde ikke noget arbejde at vende tilbage til og var meget interesseret i børn, så jeg søgte stillingen, og fik den.

Det var med en vis spænding, jeg modtog de første børn. Jeg startede på en 3 børns-kontrakt. Den første uge havde jeg 2 børn. I ugen efter fik jeg det 3. barn. Efter 1 ½ måned kom jeg på en 4 børns-kontrakt. Dengang talte vores eget barn ikke med i normeringen, så jeg havde 4 børn plus mit eget barn hjemme og ind imellem et gæstebarn, så jeg havde 5-6 børn. I august 1996 blev jeg fastansat.

Det første år, jeg var ansat, var vi på udflugt til Demstrup Dyrepark den 20. maj. Det var så koldt, at børnene havde flyverdragt på. De burde have haft vanter på også. I stedet for is fik de en flødebolle.

Dengang var vi bare dagplejere, der gik hjemme og passede børn. I 1998 kom jeg på ”Grundkursus for dagplejere”, som varede 2 uger. Der var dagplejere, der havde været ansat meget længere tid, inden de blev tilbudt at komme på kursus. I 2003 var jeg på kursus i ”Dagpleje som profession”, som varede 2 x 2 uger. Det var ikke så mange kurser, vi kom på. Vi var i legestue og gymnastiksal ca. hver 14. dag fra ca. kl. 9-11. Legestue har vi haft forskellige steder bl.a. i spejderhuset, børnehaven på 1. sal og i Skyttehuset i Kjellerup, hvortil vi blev kørt i bus. Vi havde besøg af vores konsulent, hvor vi talte løst og fast om børnene. Var der et problem, skulle vi mange gange lige se tiden an og se, om det ændrede sig. Vi var til aftenmøder (dvs. 3 timer om aftenen efter en lang arbejdsdag) ca. 4 gange

om året, hvor alle dagplejere i Kjellerup Kommune var med. Nogle gange var der en foredragsholder, og vi blev informeret om forskellige ting. Vi skulle lave gruppearbejde, som skulle fremlægges for kollegaer. Ferieplanlægningen foregik også om aftenen på kommunen, ca. 3 gange om året, hvor vi alle (Vinderslev holdet) sad sammen med vores konsulent og skulle få regnestykket til at gå op. Når et barn skulle starte i børnehaven, gik vi på besøg og legede. Vi talte lidt om barnet med personalet, når vi sad og legede.

Med tiden kom vi på flere kurser, hvor der var 1 eller 2, der kom af sted og skulle så guide de andre. Vi fik læreplaner, hvor vi skulle være bevidste om de forskellige temaer og lave aktiviteter med børnene, hvor vi fokuserede på et enkelt læreplanstema ad gangen.

Efter vi kom i Silkeborg Kommune, kom vi på flere kurser, og jeg har taget flere aftenkurser for dagplejere for at få mere faglig viden. Sidst har jeg været på ”Grunduddannelse for dagplejere” modul 1 og 2 på henholdsvis 4 og 3 uger, hvor vi blev opdateret med den nyeste viden på de 0-3 årige.

Vi har fået flere redskaber og skemaer, vi kan bruge i vores arbejde med børnene bl.a. til at evaluere. 2 gange

om året sætter vi fokus på hvert enkelt barn, først hver især, så sammen med vores pædagogiske leder og til sidst sammen med kollegaer. Vi taler om barnets styrker og svagheder, er der noget, der skal arbejdes ekstra med? Det bliver skrevet ned digitalt, og er der et barn med udfordringer, kan vi hurtigt få en specialist ud til at guide og hjælpe. Vi laver overgangsbeskrivelser til børnehaven, og vi får overgangsbeskrivelser fra sundhedsplejersken, når barnet starter hos os, så der er en sammenhæng og rød tråd.

Når ikke lige der er Corona, er vi i heldagslegestue ca. 14 gange om året, enten i Vinderslev børnehaven, hvor børn og forældre lærer børnehaven at kende og kan være mere trygge, når barnet skal starte i børnehaven. Vi er også i Mausing Forsamlingshus, hvor vi laver andre aktiviteter og kan afholde forældre/bedsteforældredage. I legestuerne laver vi fælles aktiviteter med børnene, og børnene lærer at være i en større gruppe. Vi dagplejere kan sparre med hinanden og holde møde, mens børnene sover, hvis vi er heldige, at de sover samtidig.

Kan skolen afse tid til det, har vi gymnastiksalen, hvor vi kan udfordre børnene ved at lave nogle forskellige baner og aktiviteter.

Vi arbejder nu med den nye styrkede

læreplan, hvor vi tænker læring ind hele dagen, lige fra barnet kommer, til det går hjem. Der er læring hele dagen.

Vi har stadig aftenmøder, og i de senere år har vi haft en udviklingsdag, hvor vi en fredag er samlet til informationer, foredrag, og hvad der lige er, der skal arbejdes med. Det giver rigtig meget at være sammen med sine kollegaer en dag, hvor vi lærer det samme.

Vi er blevet mere selvstyrende grupper, og jeg er gruppekoordinator og har været det i ca. 14 år. Det betyder bl.a. bindeled mellem den pædagogiske leder og mine kollegaer, tovholder på vores ferie- og fridage, regnskab over vores gruppepenge, være med til at lave dagsordener til gruppemøder, modtage nye kollegaer og sammen med kollegaer at have fokus på vores trivsel og aktiviteter.

I de 25 år, jeg har været ansat, er der blevet større krav både fra ledelsen og forældrene. Vi dagplejere sætter nok også større krav, efter at vi har fået flere kurser/uddannelse, som giver os mere viden. Det er blevet meget mere anerkendt at være dagplejer. Vi er blevet meget mere faglige og anerkendende. Når vi har besøg af vores pædagogiske leder, er det mere fagligt, vi taler, og vi bliver anerkendt for vores arbejde. Der er kommet mere fokus på arbejdsmiljø og arbejdsstillinger, hvor vi også får hjælpemidler, så børnene selv gør så meget som muligt. Kollegaer mødes sammen med børnene i vores haver, og når vi er i heldagslegestue, laver vi aktiviteter, hvor der

er fokus på læreplanerne. Vi er blevet meget bevidste om, hvad der har betydning for børnene, og hvor vigtig det er med en god tilknytning og

relation til børn og forældre. Når et barn skal i børnehave, har vi ud over det skriftlige en god dialog med personalet. Fra at eget barn bare var der sammen med 4-5 andre børn, bliver egne børn nu indskrevet i dagplejen på lige fod med de andre børn, og vi har kun 4 børn og 5 børn, hvis vores kollegaer har fri eller er syg.

Jeg har pt. barn nr. 64 indskrevet i dagplejen ud over alle de gæstebørn, jeg har haft, så det har været en rejse med indblik i mange familier, hvor der har været delt mange glæder og sorger, forventninger, udfordringer og begejstring.

Jeg har haft mange kollegaer. Nogle har fundet nye udfordringer, men vi har været ramt af faldende børnetal, som desværre har betydet svære perioder med fyringer. Vi har været oppe på 10-11 dagplejere, og nu er vi 4.

At være dagplejer er et skønt job, som jeg håber at have i mange år fremover. Et job der kræver, at familien er indforstået med, at der er børn og forældre i huset mange timer om dagen og dagplejesager, der fylder i hjemmet. Jeg ser børnenes udvikling, deres glæde når ting, som vi/de har

arbejdet hårdt på, lykkes. Deres smil og kram, deres glimt i øjnene og ligefremhed. Arbejdet med

børn, som har det svært, og pludselig ændrer ting sig, og det lykkes. Jeg bestemmer næsten selv min dag, alt efter hvordan børnene har det. Jeg kan

komme ud hver dag og få lys og frisk luft. Jeg kan følge årstiderne og sammen med børnene mærke sne, regn, blæst og solen.

På grund af Corona kunne jeg ikke fejre mit 25-års jubilæum sammen med kollegaer, børn, venner og familien.

Hanne fortæller om sin vinter med Corona

Sammen med børnene følger jeg årstiderne og det skiftende vejr. En dag med regnvejr gik vi en tur, kiggede og lyttede ved kloakkerne og fik en snak om vandet, der løb derned. Siden har børnene jævnligt stoppet op, når vi er gået forbi en kloak for at kigge. En rigtig regnvejrdsdag var der et par børn, der havde lyst til at tage et mudderbad i min urtehave. En god sanseoplevelse. Så var det godt, at der var nogle vandpytter, vi kunne hoppe i bagefter, da de var noget muddret. Så kom der endelig lidt sne, som lagde sig på legehuset tag. Da solen kom, smeltede sneen, og børnene stod og ville fange vandet. I det første drys sne måtte vi finde kostene for at kunne skovle sne op i sandkasseforme. En lille snemand blev det også til. Vi

går jævnligt på legepladsen, hvor vi udfordrer motorikken ved at løbe op og ned ad bakken eller triller ned ad bakken. Dejligt at se hvordan børnene kæmper for at komme op og deres glimt i øjet, når det lykkes. Ligeså kan rutsjebanen være svær at bestige og en sejr, når det lykkes.

Da endelig der kom sne, lavede vi sneengle og gik på legepladsens lille bakke, hvor vi kunne kælke eller rutsje på numsen. God sanseoplevelse og godt for motorikken at skulle op og ned ad bakken. Dejligt at se hvordan børnene kæmpede for at komme op på bakken og endda med en bobslæde i hånden.

Vi følger fuglene, giver dem fuglemad og har lavet noget fuglemad til dem. Børnene taler meget om fuglene og holder øje med dem.

I den hårde frost lavede vi snelygter, hvor vi så vandet fryse til is. Børnene kunne se dem med lys i, når de kom om morgenen.

I ugen op til fastelavn lavede vi fastelavnsmasker og malede på en pose.

Fastelavnsmandag hyggede vi med fastelavnsboller, slog katten af tønden, selv om det for et enkelt barn var lidt svært at forstå, at man måtte slå på ting, men efter at have set de andre gøre det, prøvede vi det alle, og posen med godter blev slået ned.

Vi går jævnlgt forbi keramikdyrene, hvor vi får en snak om dem.

Vi ser frem til, at det snart bliver forår og håber snart, vi dagplejere igen må mødes og lave aktiviteter sammen.

Else Marie fortæller om bondegårdsbesøg

I Hauge er vi så heldige, at der ligger en gård med kvæg tæt på Else Maries dagpleje. Det er Kates og Peters gård, og ikke mindst på denne årstid er gården et yndet udfugtsmål. Turen dertil byder måske på blæst og kulde, men straks vi går ind i stalden, mærker vi ly for vinden og varmen fra dyrene. Børnene går hjemmevant rundt i staldene og ved, at her er det helt på dyrenes præmisser. Det er dyrene, som bor der, og det er os, som skal tage hensyn. Vi skal bevæge os roligt, snakke stille og følges ad, så vi ikke gør dyrene bange. Gårdsbesøget er et slaraffenland for oplevelser og erfaring på alle tænkelige måder. Børnene lærer at blive fortrolige med store dyr og tilpasse sig deres bevægelser.

Bliver tyren bange og bakker væk? Mon kalven tør komme hen til os, hvis vi står helt stille? Har den lyst til, at vi aer den på mulen, måske endda at vi mærker dens pels mod vores kind? Jo, den lille nye kalv havde lyst til det, og den ville gerne sutte på en finger. Selv de store køer i løsdriftsstalden har vænnet sig til, at vi går forbi. Kvier og børn kigger nysgerrigt

på hinanden. Vi ser, at de lige har fået mad og snuser til det. Børnene synes, ensilage dufter dejligt. Sikken et sjovt ord at udtale. Hvad med hø og halm, hvordan dufter det? Koen med nyfødt kalv ligger i halmen i boksen. Hvor ville vi gerne ind at ae kalven

og den lille kattekillling, som har puttet sig i halmen derinde, men mor og baby, ko og kalv skal have ro. Vi må stå på afstand og betragte, og børnene erfarer, hvordan de skal omgås og behandle dyrene godt, kærligt og omsorgsfuldt. Vi må tålmodigt vente, til dyrene viser os tillid og mod til at komme tættere på os.

”Hvad er det?”. Børnene har fundet en sæk med mineraler. Mange ord ryger gennem luften. Der er så mange muligheder for at øve ordforrådet og udvide emnet. Det er førstehåndsoplevelser, og barnet fortæller, hvad det ved, hvad det oplever og bygger videre på sin erfaring.

Uden for stalden opdager en pige fuglene i sneen. ”Se, solsort, ” fortæller hun begejstret. Hun fortæller ivrigt videre, at ”det er den, vi har”, at det er samme slags fugl, som vi ser hjemme ved foderbrættet. På gården kan fuglen finde korn. Hjemme i dag-

plejen hjælper vi fuglene ved at lave fuglemad, som vi hænger op i buskene. Inde fra vinduet betragter vi med hjemmelavede kikkerter, hvilke fugle vi ser, form og farve, og solsorten er en meget kendt gæst, som gerne spiser den mad, børnene har lavet. Her får børnene også et kendskab til, hvad de kan gøre, så fuglene bliver hjulpet gennem den kolde vinter. De lærer også her noget om at være god mod dyr.

I køkkenet putter vi ind mod hundens bløde pels og lærer, hvordan katten gerne vil aes, så den spinder og lægger sig roligt ned ved siden af os.

Vi snakker om gårdbesøget, imens vi spiser frokost. Vi synger om alle dyrene, vi kender. Vi snakker om billederne, der fortæller om mælkens vej fra koens yver til mejeri og mælkekarton – den mælk, som nu befinder sig på bordet, og som vi hælder op i koppen.

Tak for dejlig mælk fra køerne og tak til Kate og Peter, fordi I giver os muligheden for store oplevelser og fordybelse ved at være tæt med jeres dyr. Besøgene beriger børnenes hverdag, og oplevelserne her gør det lettere at begribe sammenhænge i det store billede, de med fuld fart er i gang med at erfare og forstå.

Lotte fortæller om vores udflugtsmål i byen

Tak til Birgit på Pederstrupvej!

Vi har med stor fornøjelse fulgt for-

vandlingen af haven. Der har været meget snak om flytning af store sten. Børnene har mærket, om de kunne løfte stenene, men de fleste var dog alt for store og tunge. De har gået i mudder omkring stenene, stået på dem og set de store bunker sand og spændende maskiner.

Vi glæder os til fortsat at følge havens forvandling.

Der skal også lyde en tak til huset på

Erantisvej med alle keramikdyrene, som er et udsøgt mål på vores gåture. Børnene observerer noget nyt hver gang, så der er virkelig basis for både dialog og læring. Børnene oplever en

masse og lægger straks mærke til, om der er sket forandringer, så vores læreplanstemaer bliver alle berørt.

Vinteren har budt på en del kulde. Det har nogle dage været svært at være ude ret længe ad gangen, men vi har forsøgt uden-dørs leg hver dag. Der har også været lidt sne, som vi har udnyttet bedst muligt. Vi har bygget en lille bitte snemand, været på legepladsen og rutsje i sneen på bakken, og vi har leget på den store bunke sne, som er blevet til ved, at sneen er skubbet sammen ovre på parkeringspladsen ved kirken.

I tiden, hvor vi er så meget ude, har vi fået en stor interesse i at følge fuglelivet i haven. Vi har et fuglehus, hvor der kommer en masse fugle, som vi fodrer, og vi kan efterhånden komme ret tæt på fuglene. Vi har også lavet fuglemad og spændt set på, at fuglene spiser det.

Dagplejebørn i en Coronatid

I dagplejen oplever børnene af i dag en helt ny tid med Coronas komme. Vi har fået børn, der er blevet meget bevidste om det at vaske hænder, og

de skal heller ikke se en håndspritflaske/pumpe, før de er klar med hænderne. Hygiejnen er blevet i top. Vi ser mindre sygdom, forkølelse mm., men det giver også et pres på den enkelte dagplejer, da den ekstra rengøring fylder utroligt meget i dagligdagen. Der er blevet ryddet betydeligt ud i legetøjet på grund af rengøringskravene. Det kan i og for sig være positivt nok. Man må lege med det, der er til rådighed, bruge fantasien og ikke bare rode alle tingene ud. Det har helt sikkert været positivt at se, at der ikke er brug for så megen forskelligt legetøj, og jeg tænker, at det ikke kommer tilbage i samme grad som før. Vi savner vores heldagslegestue. Det at vi

i øjeblikket ikke længere kommer i børnehaven, gør det sværere for nye børn og forældre at starte deroppe, så vi håber, at der er mu-

lighed for at komme i gang igen med heldagslegestuerne. Vi håber i det hele taget, at vi snart må være sammen, da vi mangler det sociale samspil børn såvel som kollegaer imellem. Børn har godt af at lære at være flere sammen i en større gruppe. Det kan være svært for nogen, hvilket så også vil komme til udtryk, når de skal starte i børnehaven. Derfor mangler vi den tryghed og genkendelse i forbindelse med børnehaven, som vi kendte før Corona. Det er de voksnes opgave at hjælpe børnene igennem denne tid med alle de forskellige restriktioner, så vi ikke får små mennesker, der er bange for at leve livet og navigere rundt i verden. Nærhed og tryghed er vigtig for vores små, så vi glæder os til, at vi igen kan genoptage flere og flere af vores aktiviteter, som vi kender og elsker i vores hverdag.

Mine 40 år ved Silkeborg

K o m m u n e

Allerede som barn var jeg med min far på arbejde. Han var skraldemandschauffør, og jeg kom til at kende alle de gamle medarbejdere, og den 10. november 1980 blev jeg selv ansat i Vejvæsenet. For at det ikke skal være løgn, så har min far, min farfar, min morfar og nogle onkler også været ved Vejvæsenet i Silkeborg Kommune, så man kan vist godt sige, at Iversen-klanen har repræsenteret kommunen godt. I midten af 80'erne blev vi lagt sammen med Parkvæsenet og blev kaldt Park- og Vejvæsenet.

I 1980 startede jeg med at lave vej og cykelsti på Funder Kirkevej. Jeg var også med til at lave kloak og regnvandsledninger.

Jeg fik kørekort til bil og senere til vogn-tog og bus. På Ulfborg Kjærgaard lærte jeg at køre med maskiner og passe dem med fedt og olie. Jeg kørte med Liebherr 902 gravemaskine og Hydrema rendegraver.

I 18 år var jeg rottefænger, men det er jeg ikke mere. Nu kører jeg lastbil om vinteren med salt og sneplov. Jeg forsegler revner i vej og cykelsti, brænder ukrudt om sommeren og laver rabatter.

Jeg er AMR (arbejdsmiljørepræsentant) for 32 personer og sidder i HovedMED i Silkeborg Kommune, hvor jeg repræsenterer 6000 medarbejdere i arbejdsmiljø. Mange jern i ilden, men interessant!

John Iversen
Tøndborgvej 15

John Iversen i 1983

John Iversen i 2021

Børnegården

I børnehaven har vi lige afholdt en helt fantastisk fastelavnsdag. Vi havde valgt at slå katten af tønden på legepladsen. Børnene var udklædte, og de gav den max gas i forbindelse med tøndeslagning. Kattekonge og kattedronning blev kåret i begge grupper, og ud af tønden faldt en dejlig slikpose til hvert barn.

Vi hyggede os derefter med hjemmebakte fastelavnsboller, hvilket var med til at sætte rammen om en særlig dag. Det var tydeligt, hvor meget børnene virkelig nød det. En dag, vi ville ønske, at forældrene havde været en del af, da den særlige stemning gav et fantastisk udgangspunkt for en dejlig dag.

Ellers nyder vi, at der er lidt mere forår i luften, da vores liv på legepladsen fortsætter. I forhold til læreplanerne, som vi i øjeblikket er meget optaget af, så skal vi i den næste periode arbejde med temaerne: Natur, udeliv og science. Temaer som i Vinderslev børnehave har stor værdi for både børn og voksne, og som vi glæder os til at arbejde mere i dybden med.

Vi har desværre ikke haft held med at finde os en ny køkkenleder, men i stedet for har Emilie og jeg taget opgaven på os, og jeg må sige, at det fungerer rigtig fint. Børnene får fortsat tre lækre måltider om dagen, og da ånden i Vin-

derslev er, at vi løser opgaverne sammen, så fungerer denne løsning rigtig fint frem til sommerferien. Stillingen bliver selvfølgelig slået op igen på et tidspunkt

Frem til påskeferien vil vi arbejde med forskellige påskesysler. Der vil for nogle børn blive sået karse og malet på glas, hvor andre måske vil klippe gækkebreve.

De tre dage før påske er der stort set ingen børn, der skal passes, så det bliver nogle stille dage, inden der

skal påskehygges hjemme i hver vores lille familie-boble.

I forhold til Covid-19, så er vi fortsat underlagt de samme restriktioner, som vi hele tiden har været. Det betyder, at der fortsat er en del rengøring, som vi selv skal ordne. I den forbindelse er vi superglade for, at vi har tre lokale piger ansat, som ud over at tage opvasken også hjælper os med at gøre legetøjet rent.

Vi håber foråret bringer noget godt med sig, og at vi fortsat passer på hinanden, så vi kan holde Corona på afstand.

De bedste hilsner
fra **Dorte og Co.**

Hos Lotte

Når jeg skriver indlæg til bladet, er det oftest et kort referat af den forgangne tid. Hvad har vi lavet, og hvad har vi været optaget af. Arrangementer, temauger, kreative opgaver, livet på landet og faglige overvejelser.

Denne gang vil jeg invitere jer ind i en helt almindelig hverdag i min ppo. Ingen filter – bare en fortælling om en hverdag.

Velkommen til en dag Hos Lotte

Første barn kommer. Vi hilser hinanden godmorgen, og barnet viser sin trøje frem – i dag er der en vaskebjørn på. Snart efter kommer barn nr 2, og så er der liv på legeværelset. Nogen havde ”glemt” at rydde op fra gårdsdagens eftermiddagsleg, så værelset bærer hurtigt præg af aktive børn. Bøger og giraffen med bolde bliver hurtigt indtaget – men først en rutsjetur ned i boldene. Den nye rutsjebane er børnenes favorit, og de tager maaange ture hver eneste dag.

På hylden øverst oppe spotter et barn keyboardet og vil gerne spille. Keyboardet kommer ned på gulvet – så længe børnegruppen ikke er fuldtalig, for ellers giver det for meget larm og uenigheder.

Næste barn kommer, og så snart døren går op, flyver de to andre ud for at tage imod med høje hvin. Modtagelse er vigtigt. Det er dejligt at blive taget imod af venner, der er glade for, at man kommer.

Barn nr. 4 får samme modtagelse. Vi siger hej til mor, som vinker udefra. Barnet er optaget af at komme ind og har næsten ikke tid til at sige farvel, men et lille vink bliver det til, og derefter suser barnet med de andre ind på værelset. Så skal der leges.

Klokken nærmer sig 9, og oprydningen går i gang. Alle hjælper til. Nogen skal guides, og andre klarer det helt selv. Det væghængte bord klappes ned, og mindstemandens højstol sættes til. Alle kravler selv op og sætter sig. Så er der formiddagsmad. I dag et stykke franskbrød, æbler, pærer og vindruer og 6 små stykker tørret frugt a la figenpålæg. Børnene har hver sin farve tallerken og kop, og de ved præcis, hvis der er hvis.

Hurtigspiseren er færdig kort tid efter, vi har sat os, men vi øver os på bordskik og venter på de andre. Vi snakker lidt om, at barn nr. 5 (selvfølgelig ved navn) kommer senere i dag, og vi snakker lidt om, hvad der skal ske i dag. Så skal der tørres fingre. Børnene står i kø og venter fint, til det bliver deres tur. Samme proces hver dag, og de kender rutinen.

Flyverdragterne bliver lagt på gulvet. Børnene er godt selvhjulpne og hopper selv i dem, mindstemanden får hjælp. Flyverdragstens sidste ærme er svært, og det kræver for de fleste hjælp. Hurra for at vi ikke behøver tykke, tykke vanter mere. Det gør bare det hele meget lettere.

Børnene sluses om i haven efterhånden, som de er færdige, og da jeg er ved at tage overtøj på, kommer

sidste barn. Hun er glad og snakker på livet løs. Hun får hurtigt skiftet fra jakke til flyverdragt og suser om i haven, imens hun glad kalder på bedstevennen. Jeg finder den store barnevogn frem og 5 fiskenet og tjekker, at krible-krable-kasserne er med i vognen.

Jeg kalder på børnene, og de kommer alle løbende med ”jaahhhhh” som svar på, om de vil med i skoven.

Vi triller af sted mod skoven og parkerer vognen i skovkanten, så vi kan gå ind til søen. Vejret er skönt, og solen er virkelig dejlig. Det er ret fascinerende med det forårsagtige vejr og en sø, der stadig viser, at for blot en uges tid siden viste temperaturen -18 grader. Ved søen slår vi lejr ved en bænk og pakker ud. Krible-krable-kasserne fyldes med vand, og hvert barn får et fiskenet. Jeg fortæller dem, at når man er nede ved vandet, så skal man sidde på numsen for at undgå at blive våd. Selvom vandet er lavt her i kanten, vil det jo alligevel give våde støvler.

De er så søde alle 5, når de sidder der i vandkanten med hver sit fiskenet. De nyder det, og de snakker og griner og håber på at få bid. Det er øjeblikke som disse, hvor jeg virkelig er forelsket i mit job. Når børnene stråler af glæde, de nyder det og synes, det er spændende.

Vi fanger 5 snegle – 3 uden beboer og 2 med. En skøjteløber og en enkelt fisk blev det til. De blev studeret grundigt og selvfølgelig sat fri igen. De 3 huse uden beboer kommer med hjem.

Børnene er godt trænet i at vente, når vi igen skal i barnevognen. Et barn ad gangen, imens de andre venter i kanten af skoven. En familie med en

sød hund kommer forbi, og vi hilser på hinanden. De synes, 5 børn er noget af en flok, indtil jeg må fortælle, at de kun er til låns og ikke mine egne.

På vejen hjem synger vi "Se den lille kattekilling" – det lyder ikke ret godt, for luft er der ikke så meget af, når

barnevognen er læsset med 5 børn, og det samtidig går opad. Når jeg går på vejen, drømmer jeg om en vogn med motor, men i skoven er det langt bedre uden. En cyklist kommer forbi, og vi snakker om, hvor han mon er på vej hen. Et barn mener, han nok er på vej på legepladsen.

Vejret er bare så skønt, og vi snupper lige et kvarter mere i haven inden frokost. Det er ikke let at gå ind, når solen skinner.

Børnene tager selv tøjet af. Nogen får lige hjælp til det første ærme i flyverdragten. Støvlerne stiller de selv på plads. Så skal der vaskes hænder og ind til bordet.

Deres frokost bliver portionsanrettet, da det er en af retningslinjerne pt. Børnene spiser, og vi snakker lidt om dagens bedrift. Efter frokost skal alle lige en tur forbi potten/toilettet og så et hurtigt skift og sovetoj på.

Barnevognene står klar udenfor. Børnene puttes, og der falder ro over det lille hjem for en stund. Jeg rydder op og ordner gulve og spiser frokost. I skrivende stund sidder jeg og kigger

ud på barnevognene, som står rundt om huset. Nogen børn sover længe, mens andre sover en times tid. De står, så de ikke vækker hinanden.

Eftermiddagen rummer eftermiddagsmad, en tur på puslebordet/potte og ellers, hvad vi lige finder på. Måske vi tager hul på de to nye bøger

jeg har købt til dialogisk læsning. Den ene om bondegården og den anden om butik og indkøb.

Når jeg har vinket farvel til sidste barn, skal værelset lige ryddes op, og huset støvsuges for legesager. Imens reflekterer jeg over dagen og småplanlægger den næste.

Tak fordi du læste med!

Mange hilsner

Hos Lotte – v. Lotte Anckersen.

Støt vores annoncører!

De er med til at betale "DIT" LOKALBLAD

Klinik for fysiurgisk massage

v/ Zita Hildebrandt Agerskov

Nørregade 19

8620 Kjellerup

Tlf. 22 79 52 19

e-mail: fysmas1@gmail.com

www.fysmas.dk

Velvære for krop og sjæl

BOX to BOX

Nem og sikker opbevaring

Video overvågede rum

Du har adgang fra 6.00 – 22.00 alle dage i ugen.

BOX RUM TIL SMÅ PRISER - Lej dit eget EKSTRA RUM

Tlf. 91548118

www.boxtobox.dk

**BJERRINGBRO
KONTORFORSYNING ApS**

Pilevej 10 . 8850 Bjerringbro . Tlf.: 87 50 30 10 . bkkontor.dk

Leverandør af edb løsninger,

kontormaskiner/ - møbler og kontorartikler.

Serviceværksted for edb og kopi- /kontormaskiner

bojesen bilsyn

Bilsyn – Nummerplader – Motorkontor

Parallevej 6, Kjellerup (tirsdag)

Bredhøjvej 19B, Silkeborg

Tlf. 70 20 21 80

Det er os med den gode service

... hos Birthe

**Dame og Herrefrisør
FDZ Zoneterapeut RAB
Liljevej 43 Vinderslev
8620 Kjellerup
86 88 85 13**

Vinkelvej 12, Kjellerup

Tlf. 23 74 95 40

Garageporte - på specialmål

Læs mere på www.kj-porte.dk

V/ Johnny Hansen
Hønholtvej 3 . 8620 Kjellerup

Tlf. 50 80 45 13

Mæglerne
Kjellerup

Torvet 1
8620 Kjellerup
Telefon 86 88 28 22

Telefoni tilpasset dit behov

www.fonet.dk

ELKÆR ANLÆG & ENTREPRENØR

HENRIK SKOV

Tlf. 4040 1012

AUT. KLOAKMESTER

8620 KJELLERUP

mail@elkaer-anlaeg.dk

www.elkaer-anlaeg.dk

- Kloakering
- Gravearbejde
- Støbearbejde
- Belægning
- Haveanlæg
- Såning af græs
- Rottespærre
- Grubning
- Snerydning

Vi har anlæg for det meste!!!

ANNO 1906

En klub med liv & glæde
Se mere på www.vinderslev-if.dk

Funder

EL-VVS SERVICE A/S

DREJERGÅRDSVEJ 2 • SILKEBORG

06 05 12 00

www.funder-el.dk

Dennis Rasmussen Hauge

Hauge Forsamlingshus

Plads til ca. 100 personer.
For udlejning kontaktes Hauge
Minimarked, tlf. 86 88 80 13

KJELLERUP VVS

VVS | BLIK | NATURGAS

WWW.KJELLERUPVVS.DK

SALTEN VVS

– en del af Kjellerup VVS siden 2020

bea VVS

– en del af Kjellerup VVS siden 2017

KUSK Hvidevarer

PARALLELVEJ 9 - 8620 KJELLERUP
TLF. : 86 88 22 88 - FAX. : 86 88 32 88
INFO@KUSK.DK WWW.KUSK.DK

DÆKCENTRET KJELLERUP

Parallelvej 6, 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 14 22

Kjellerup Plantecenter

Vinkelvej 2 - 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 44 44

Vognmand

Henrik Andersen Vinderslev,
Tlf. 20 42 28 65

J.L. Auto

Vinderslevholmvej 15
8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 84 00

Klovbeskæring

Kaj Klovbeskærer ApS
CVR nr. 39774143.

Tlf. nr. 40289204

Tandlæge Charlotte Præstmark
Tandlæge Lars Laursen

Tlf. 86 88 23 66

www.kjelleruptand.dk

Vestergade 17
8620 Kjellerup

Lundgaards Maskinstation

Alt markarbejde
udføres

Tlf. 86 88 81 59

LAND#HANDLEN

Hønholtvej 9 - Pederstrup
8620 Kjellerup

Tlf. 86 88 88 32

www.landhandlen.dk

EL-installationer udføres i

-boliger, landbrug, institutioner og
industrivirksomheder af konkurrencedygtig
el-installatør, når det gælder :

-KVALITET
- PRIS
-SERVICE

-med 12 års erfaring i løsninger af styrings-
tekniske opgaver baseret på PLC-teknik
Den lokale el-installatør, det kan og vil
KYLLINGS EL-SERVICE
V/Aut. el-installatør Jens Jørgen Kylling
Gl. Dalsgårdsvej 2. 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 61 71 - Mobil 40 10 61 71
Fax 86 88 61 70 - 24-timers døgnvagt

MALERMESTER

Helle Krogh

Vinderslevvej 69
8620 Kjellerup
Mobil 40428266
Se nr : 25158105

Mausing Forsamlingshus

For udlejning og fremvisning, kontakt
Lone Knudsen Tlf. 22 47 93 41

ALOGAS

Jesper Dvinge Pedersen
20 91 34 92
info@alagas.dk

ALT I GAS · VVS · SERVICE
VARMEPUMPER

Hauge Minimarked

Haugevej 33
8620 Kjellerup
Tlf./Fax nr. 86 88 80 13

Din Tømrermester

Rehne Damm
20 67 38 13

Lad Frank Lerche sælge din bolig...

- * 25 års erfaring i Silkeborg, Kjellerup og omegn
- * 20 år med egen butik i Silkeborg og 8 år i Kjellerup
- * Alle er uddannede ejendomsmæglere

Går du i sølstanker? Så ring til os. Efterspørgslen er rigtig stor. Måske har vi allerede køberen i vort køberkartotek.

Ring på 8688 3999 hvis du vil have din bolig solgt.

Frank Lerche
Ejendomsmægler / Vider MDE, Indtægt

Britta & Erling Ankersen
Independent Forever Business Owner

Vestervangen 32
8620 Kjellerup

britta.ankersen@gmail.com
Tlf. 24204967

haugaloevera.myforever.nu

REVISIONSAKTIESELSKABET

Ib Rohde - knivskarp til at skabe værdi

Ib Rohde hjælper dig med de tunge løft inden for rådgivning og regnskab. Så kan du koncentrere dig om de ting, du er bedst til.

Registreret Revisionsaktieselskab
Søndergade 1 · Kjellerup
Tlf. 86 88 26 11

For yderligere oplysninger henvises til vores hjemmeside:
www.revisor-rohde.dk
Medlem af revisorgruppen Midt-Vest

Autoværksted & Dækcenter

SDS KJELLERUP
INDUSTRI-PARKEN 20
Tlf. 7615 3690

Søndergades Auto
Vandværksvej 43
8620 Kjellerup

86 88 88 86
sgauto@sgauto.dk

Reparation og service af alle bilmærker

Kontakt : Harry Damgaard

stadig

Hvor rideglæden bor

HAUGEVEJENS HESTECENTER

Hestepension · Kursuscenter
Undervisning · Kropsterapi

www.hvhc.dk · Tlf 4075 8119

Hos Lotte
Privat pasningsordning på landet

V. Lotte Andersen
Vinderslevholmvej 53
8620 Kjellerup

31 79 00 52
vinderslevholm@live.dk www.hos-lotte.dk

Borgerforeningen for

Vinderslev Valgdistrikt
Formand: Anders Hald , tlf. 52396135

Med os også på Facebook

Kim Christensen

Vinderslevvej 33
8620 Kjellerup
Tlf. 60 16 85 97
Mail: kim@jyskbindingsvaerk.dk
www.jyskbindingsvaerk.dk
CVR 29860939

PEDERSTRUP VOGNMANDSFORRETNING

Rosenvænget 9, Pederstrup, 8620 Kjellerup
Kontor 86 88 81 70 Sanne 60926414
www.kkpederstrup.dk
Kørsel m Kran og containere udlejes.
Bortkørsel af affald m.m.
Levering af grus, sand, granit, jord, harpet jord

Andersen Ejendomme

Forenings- og gruppevejviser

Husk at lade redaktionen vide, hvis der er
forkerte eller manglende oplysninger i vejviseren.

Blicheregnens Museumsforening

Fmd.: Bente Sørensen, Blicherparken 1 Tlf. 86888681

Brugerrådet ved Malmhøj

Fmd.: Flemming Grønkjær, Vinderslevvej 8 Tlf. 86888421

Børnehjørnet

Anne Marie Vejen Najbjerg, Krokusvej 15 Tlf. 61777454
Lise Holst Kongensholm, Tingskrivervej 28A Tlf. 20477762

Dagplejere, kommunale

Else Marie Ladegård Jensen, Haugevej 40 Tlf. 30252476
Hanne Skov, Krokusvej 13 Tlf. 30298534
Lotte Andersen, Vinderslevholmvej 20 Tlf. 61858148
Susanne Vad Westergaard, Tulipanvej 12 Tlf. 30258489

Private pasningsordninger

Bondegårdens Private Pasningsordning
v/Jeanette Riis, Vinderslevvej 45 Tlf. 27122307
Hos Lotte
v/Lotte Anckersen, Vinderslevholmvej 53 Tlf. 87240052

Hauge Forsamlingshus

Fmd.: Børge Rasmussen, Haugevej 33 Tlf. 86888013
Udlejning: Hauge Minimarked Tlf. 86888013

Hauge Ungdoms- & Gymnastikforening

Fmd.: Mads Philipsen, Tlf. 24670234
Sct. Mathiasgade 64 1.tv., 8800 Viborg

Indre Mission i Vinderslev/Mausing

Fmd.: Ruth Borg, Krokusvej 19 Tlf. 86888518

Malmhøj

Tlf. 89704080

Mausing Beboerforening

Fmd.: Michael Valbjørn, Mausingsvej 26 Tlf. 30667111

Mausing Forsamlingshus

Fmd.: John Iversen, Tøndborgvej 15 Tlf. 40345776
Udlejning: Lone Knudsen Tlf. 22479341

Pederstrup Vandværk

Fmd.: Kaj Andersen, Mausings Skolevej 11 Tlf. 40289204

Pensionistforeningen

Fmd.: Johannes Lauritsen, Tulipanvej 7 Tlf. 23864186

Sognemenigheden, Grathe

Præst: Jørgen Løvstad, Blichersvej 32 Tlf. 86880002
Fmd.: Sten Langdahl, Kong Knapsvej 20 Tlf. 40414365

Sognemenigheden, Vinderslev

Præst: Mikael Holst Kongensholm Tlf. 21606005
Tingskrivervej 28A
Fmd: Lisbeth Nyrup Christensen, Anemonevej 6
Tlf. 20913623

Soldatervednekredsen

Fmd.: Jens B. Larsen, Mausings Skolevej 13 Tlf. 40940733

Støttepillerne

Fmd.: Helle Krogh, Vinderslevvej 69 Tlf. 40428266

Valgmenigheden

Præst: Line Louise Peters, Kirkebakken 13 Tlf. 86881110
Fmd.: Klaus Drivsholm, Kaj Munks Vej 2 Tlf. 20325557

Venstre Vinderslev-Kjellerup

Fmd.: Knud Gadegaard, Gyvelvej 1 Tlf. 21700039

Vinderslev Aftenskole

v/ Agnes Hansen, Vinderslevvej 44 Tlf. 23666950

Vinderslev Borgerforening

Fmd.: Anders Hald, Trekronervej 35 Tlf. 52396135

Vinderslev Børnegård

Leder: Dorte Dupont Christensen Tlf. 89703290

Vinderslev Forsamlingshus

Fmd.: Henrik H. Jakobsen, Silkeborgvej 142 Tlf. 61365472

Vinderslev Idrætsforening

Fmd.: Steffen Thomsen, Liljevej 3 Tlf. 28713467

Vinderslev og Omegn Invest ApS

Fmd.: Kim Christensen, Vinderslevvej 33 Tlf. 60168597

Vinderslev og Omegns Lokalråd

Fmd.: Hanne Møller Jensen, Trekronervej 29 Tlf. 20275750

Trekløverskolen, Afd. Vinderslev

Skolefritidsordningen Tlf. 89702480
Klub (12-16.30) Tlf. 89702479

Skolebestyrelsen

Nikolaj Majbækgaard, Pederstrupvej 103 Tlf. 29928197
Marianne W. Kristensen, Engholmsvej 2 Tlf. 86893738

Vinderslev Vandværk

Fmd.: Kim Christensen, Vinderslevvej 33 Tlf. 60168597

Windir Spejderne

Fmd.: Jim Schlüssel, Storgade 8, 8882 Fårvang
Tlf. 27224306

